

Llobregós

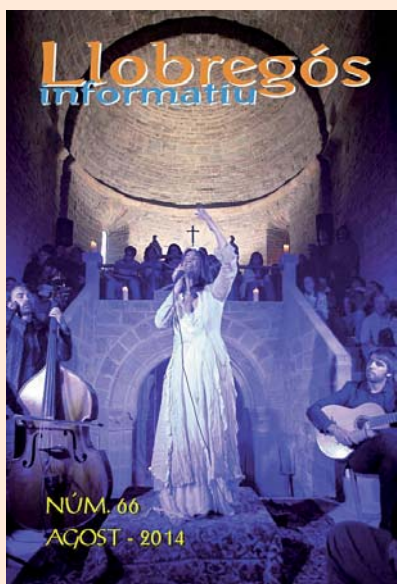
informatiu

NÚM. 66

AGOST - 2014

En portada...

La nostra portada d'avui està dedicada al concert que la Lídia Pujol va interpretar al monestir de Cellers. L'estètica del romànic, la música, la veu, la història, el patrimoni... i la personalitat de la "nostra" cantautora emmarca el Llobregós d'aquest estiu

A l'interior...

3 Editorial	38 Opinions
5 Noticiari	41 Negre sobre blanc
16 De la Vall	42 No em feu cas
18 Comprimits de salut	43 Música
21 Pedagogia	44 Llibres
23 Canvi de comarca?	45 Calaix de fisio
28 La collita 2014	47 La nostra cuina
30 Patrimoni a la Vall	48 El monòleg
32 Agenda	49 Passatemps
35 Entitats	50 Esports
36 El ventilador	54 Foto record

EDITA:
Associació del Patrimoni Artístic
i Cultural de Torà
c/ Convent, s/n
25750 TORÀ - Tel. 649 352 877
correu-e: info@llobregos.info

Subscripcions i publicitat:
Ramon Torné 973 473 265

CONSELL DE REDACCIÓ:
Antònia Balagué, Ramon Castellà, Ester Closa,
Ramon Fitó, Maria Garganté, Jordi Llauredó, Maria
Morros, Sílvia Peribáñez, Josep Verdés, Daniel
Vidal, Rosa Vila. Coordina: Fermí Manteca

COL·LABORADORS HABITUALS
Albert Alegre, Roger Besora, Albert Brau,
Anna Cantacorps, Gemma Martínez, Montse Miquel,
Antoni Montroig, Sílvia Porta, Montse Torné,
Sergi Torrecasana

COL·LABOREN EN AQUEST NÚMERO
Jordi Canals, Mireia Duran, Antoni Farré, Josep
Ibáñez, Carles Llongueras, Xavi Moreno, Domènec
Noguera, M. Alba Puigpelat, Robert Sala

Disseny i maquetació: Fermí Manteca
Correcció lingüística: Marta Bagà i Dani Vidal

Subscripció anual: 15,00 Euros
A l'estranger: consultar preus
Número solt: 3,00 Euros

Dipòsit legal: L -798-2003
Impressió: Impremta Barnola (Guissona)
Tiratge: 700 exemplars

Aquest número està imprès en paper
ecològic, elaborat sense clor

(≡) **ACPC** Membre de l'Associació
Associació Catalana de la Premsa
de la Premsa Comarcal

LLOBREGÓS INFORMATIU no és responsable ni
subscriu necessàriament les opinions expressades
pels autors dels articles publicats.

Editorial

La nostra revista d'estiu sempre coincidirà amb l'aniversari de primer número del Llobregós. Ja són 11 anys que els pobles de la Vall són notícia, notícies modestes algunes, però totes importants ja que reflecteixen la vida que s'obre pas en esdeveniments que donen sentit al viure de cada dia, a la feina que ens alimenta, a la cultura que es transmet i a l'esperança d'un futur que desitgem millor. En una època de canvis (de crisis), en què sembla que està tot per inventar i on se'ns obren les finestres anhelant l'aire fresc de la novetat.

Veureu en aquest número molts temes interessants, entrevistes, reflexions, l'opinió dels treballadors del camp sobre la collita d'enguany i una espècie de dossier amb reflexions sobre un tema candent: el possible canvi de comarca administrativa de dos dels nostres pobles: Torà i Biosca. Els pros i els contra d'un canvi històric que serà causat per circumstàncies sempre canviant i que afecta a una identitat de segles.

La vida, però, sempre estarà present en les nostres famílies i es desenvoluparà en les relacions humanes que establim i al servei de les quals la revista estarà sempre amatent.

Bon estiu!

www.llobregos.info

info@llobregos.info

AMB EL SUPORT DE

Generalitat de Catalunya
Departament
de la Presidència

Diputació de Lleida

INSTITUT
D'ESTUDIS
ILERDENCS

Fundació Pública de la Diputació de Lleida

WWW.
APACTora.org

col·labora-hi

Enriqueta S.C.P.
perruqueria **unisex**

C/ Vall, 2 - Tel. 973 47 31 57 -TORÀ (Lleida)

FLECA
PASTISSERIA
PERETÓ

Major, 2
Tel. 973 476 018
SANAÛJA

"La casa del pa i la coca"

CTRA. DE PONTS S/N - 08281
CASTELLFOLLIT DE RIUBREGÓS
(BCN) TELÈFON 93.8693038

BAR - RESTAURANT

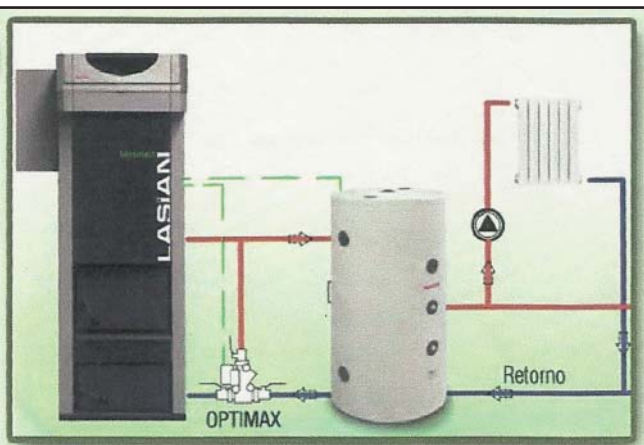
QUEVIURES
«LA FACINA»

M. ROSA TARRUELLA
C/ VALL, 4
TEL. 973 473 006
TORÀ (LLEIDA)

JOSEP ALARCON
Aire Condicionat,
Calefacció,
Aigua i Biomasa

Tel. 973 47 32 67
C/ Eres 17,
25750 Torà LLEIDA
jaf@viladetora.net

Calonge de Segarra: seguretat al món rural

Ajuntament de Calonge de Segarra.- El divendres 23 de maig a la tarda va tenir lloc, al local de Ràdio Altiplà de Calonge de Segarra, una interessant i aplaudida xerrada informativa sobre consells de seguretat al món rural, a càrrec de la Policia de la Generalitat, Mossos d'Esquadra.

Aquesta sessió va servir per a disposar de més informació i aclarir dubtes a fi de millorar la seguretat. Una trentena de veïns i veïnes de Calonge de Segarra van assistir a la xerrada.

Curs de recerca de feina a Torà

Redacció.- Durant el mes de maig s'ha dut a terme a Torà el Curs de recerca de feina, una activitat centrada en la projecció d'un mòdul de formació, concretament en la recerca activa de feina i recursos laborals, per tal de facilitar la formació necessària i fomentar la recerca intensiva de feina, en un temps de crisi com el que patim. El mòdul es va dividir en quatre sessions: currículum, carta de presentació, canals de recerca i empreses.

Eleccions al Parlament Europeu a la Vall del Llobregós

	CENS	VOTS	ABST.	NULS	BLANC	MÉS VOTAT
BIOSCA	173	94	79	2	0	CIU
CALONGE DE S.	166	83	83	0	3	CIU
CASTELLFOLLIT	159	99	60	1	1	CIU
IVORRA	99	70	29	1	3	CIU
LA MOLSOSA	104	81	23	1	7	CIU
MASSOTERES	122	85	37	1	1	CIU
PINÓS	246	140	106	2	6	CIU
S.GUIM DE LA P.	141	90	51	2	0	ERC
SANAÜJA	338	171	167	4	9	CIU
TORÀ	928	434	494	8	8	ERC
TOTAL	2.476	1.347	1.129	23	38	

Josep Verdés.- El passat dia 25 de maig es van celebrar les eleccions al Parlament Europeu i aquets són els resultats dels pobles de la Vall del Llobregós. Cal dir que en cap dels municipis no hi va haver cap mena d'incident

i que la jornada va ser tranquil·la i tothom qui va voler va poder exercir el seu dret a votar. La participació va ser del 54,40% i, per tant, una mica superior a la del conjunt de Catalunya que va ser del 47,63%.

Dinar de germanor a Vicfred

Josep Verdés.- Aquest any el dia escollit per celebrar el tradicional dinar al poble va ser el dissabte 31 de maig. El dia va començar amb sol i força animat: Uns es van dedicar a parar la taula al local social i els altres van anar a buscar llenya, van preparar les graelles i tot el necessari per la cuita. A mig matí es va encendre un bon foc per tenir al migdia una bona brasa per coure la carn i la botifarra. Tot-hom va col·laborar desinteressadament en la preparació del dinar i ben entrada la tarda ens varem seure al voltant de la taula: entre joves, no tan joves i canalla, 61 veïns i veïnes.

El menú que varem degustar va ser el següent: un bon entremès, després carn, botifarra i cansalada a la brasa i per postres un bon gelat. La festa va ser molt amena ja que actes com aquet agermanen el poble i l'enforteixen per encarar amb més ànims la resta de l'any. Al final de la festa

i per fer una mica de sobretaula varem riure amb els acudits que la gent s'animava a explicar i també varem poder gaudir d'alguna poesia i d'alguna cançoneta i al capvespre tothom a recollir-ho tot i fins la propera.

Fi de curs Castellfolit

Escola Sant Roc.- El passat 20 de juny, per acomiadar el curs, a l'escola Sant Roc varem fer una gran festa. Els alumnes de l'escola van fer un espectacle on van cantar, ballar i fins i tot van fer un petit concert amb gots de plàstic. Tot seguit, gràcies a la col·laboració de l'AMPA, vam gaudir d'un bon esmorzar i el fi de festa va ser un gran espectacle de màgia amb el Mag Rafa, on vam participar tots i ens va deixar ben sorpresos amb la seva màgia.

Dinar de caçadors a la Molsosa

Rosa Vila.- El dia 25 de maig, coincidint amb les eleccions Europees, a la Molsosa es va celebrar el tradicional dinar del caçadors.

Unes cinquantena de persones, caçadors i propietaris, van poder degustar una gran paella d'arròs, un deliciós plat de porc senglar i carn a la brasa.

Aquest any els assistents van ser obsequiats amb una ampolla de cava, on a la etiqueta hi havia la fotografia de l'església vella de la Molsosa i una llonganissa. Amb tot això un dia fantàstic

Curs de llengua per a nousvinguts

Redacció. - Durant quatre mesos s'ha dut a terme a Torà un curs de llengua catalana per a immigrants, en 10 sessions i amb una durada total de 20 hores, consistent en llengua oral i tertúlies. Iniciat al mes de març, el curs ha estat impartit per tècnics del servei català de la Segarra i la tècnica d'immigració del Consell Comarcal. Hi van

participar una mitjana de 10 persones d'origen divers: ucraïnès, marroquí, senegalès i búlgar. Està previst que al setembre pugui tenir continuïtat aquest curs.

Per altra banda, s'han complert 10 anys del Voluntariat per la Llengua, una iniciativa que cerca persones voluntàries que ensenyin català pràctic a immigrants. A Torà hi ha la voluntària més gran de la demarcació de Lleida, la Lola Brau, que als seus 96 anys va rebre el reconeixement per part del Consell Comarcal.

Final de curs a Vicfred

Josep Verdés. - El passat 18 de juny es va donar per finalitzat el curs de gimnàstica que s' havia implantat al local social del poble allà pel mes de desembre. Han estat uns mesos molt ben aprofitats pels veïns que s'hi van apuntar i per tant, i com no podia ser d'una altra manera, ho van celebrar amb un berenar ben animat. Tots van assegurar que havia estat un curs molt profitós i que l'any que ve, si es tornava a fer, si tornarien a apuntar. Doncs que així sigui i fins la propera edició.

Turisme d'Israel a Torà

Redacció. - L'Àrea de Turisme del Consell de la Segarra juntament amb el Patronat de Turisme de la Diputació de Lleida va organitzar una visita al Call Jueu de la Vila de Torà per a mitja dotzena de Tours Operadors vinguts expressament d'Israel. Van visitar el casc antic de Torà que conserva interessants vestigis dels jueus, així com altres punts de les comarques de Ponent. La proposta que està sobre la taula és combinar els atractius del món jueu de la Plana de Lleida amb els Camins de Llibertat del Pirineu.

Ivorra: excursió a l'Arboç

Dolors Simon.- Des de fa uns anys, al mes de maig, l'Associació per a la Promoció de les Dones d'Ivorra organitza una excursió. Aquest any varem decidir visitar la comarca del Baix Penedès, concretament el municipi de l'Arboç, vila monumental i modernista, terra de bon vi i puntes al coixí.

Al matí, amb un sol esplèndid, uns trenta cinc ivorrans, es vam llevar ben d'hora i cap a la plaça! Allà ens esperava l'autocar que ens portaria fins a l'Arboç. Un cop allà, vam començar amb una visita guiada a la

Cooperativa Agrícola i esmorzar amb degustació de cava. Tot seguit vam visitar la Giralda de l'Arboç, un conjunt fantàstic, que no deixa indiferent a ningú, i que alberga reproduccions a menor escala de la Giralda, la torre de la catedral de Sevilla, a més del pati dels lleons de l'Alhambra de Granada i el Saló d'Ambaixadors de l'Alcàsser de Sevilla, amb un mobiliari formidable, digne dels millors Castells. En acabar, vam anar al Museu de Puntes al Coixí (l'artesanía que ha donat més renom a la vila), a l'Església (d'estil renaixentista) i al centre històric del poble, que destaca per la seva arquitectura de cases modernistes.

Vam fer una parada per dinar i a la tarda visita al castell de Castellet i la Gornal, amb molt bones vistes de la comarca i del pantà de Foix.

Festa de la Gent Gran a Torà

Redacció.- El diumenge dia 15 de juny va tenir lloc la festa del Casal de la Gent Gran Verge de l'Aguda de Torà. A la missa solemne de la Parròquia de Sant Gil, els socis del Casal van tenir el protagonisme amb les pregàries, les lectures i les ofrenes, i es va tenir un record especial per als que no havien pogut venir a la celebració i els que ens han deixat l'últim any. Posteriorment es va inaugurar una mostra de fotografies antigues al local social de l'entitat.

El dinar de germanor al pavelló poliesportiu va reunir unes 200 persones que van gaudir d'una bona taula i una bona companyia. Al dinar també hi van participar la consellera de Benestar i Família de la Generalitat, Neus Munté, acompanyada de l'alcaldesa, Mercè Valls i els regidors de l'Ajuntament, la diputada al Parlament, Violant Cervera, el delegat del Govern a Lleida, Ramon Farré, i el delegat de Benestar i Família de Lleida Josep M. Forné. La Consellera va saludar els assistents i va comentar

que era la primera visita al municipi de Torà i ha ressaltat el paper important que fan els avis en la societat.

Els actes van acabar amb una sessió de ball amenitzat per un dels millors duos de la zona, el Duo Rumaní, que va acabar d'animar la festa.

Caminada popular Coneix Calonge

Ajuntament de Calonge de Segarra. - El diumenge 1 de juny va tenir lloc la setena edició de la caminada popular Coneix Calonge, la qual va comptar amb gairebé 300 participants i el bon temps que hi va acompanyar. Enguany es va seguir la ruta de Dusfort – Aleny – Calonge, amb punt inicial i final al poble de Dusfort i un total de 14,50 km de recorregut en l'itinerari llarg, i 12 km en la ruta curta.

Al sortir de Dusfort la caminada va seguir per cal Vima, Tribolví i les Quadres fins a la Font d'Aleny, on es va oferir l'esmorzar. Havent agafat forces, es va continu-

ar en direcció Calonge passant per cal Bep, la Roca i el collet de la Forca. Tot seguit es va baixar cap al torrent de cal Mas i la Roca fins arribar a ca l'Agustina, on es va agafar el camí per tornar a Dusfort. La caminada va disposar d'avitallaments per a recuperar l'energia dels participants. L'Ajuntament agraeix la col·laboració dels veïns en l'organització de la caminada i la participació de tots els assistents, així com també agraeix els propietaris que van deixar passar la caminada per les seves finques. Per veure les fotografies de la caminada visiteu el web www.calongesegarra.cat.

Final de curs a l'escola de Torà

Sílvia Peribáñez Cerveró. - El dia 6 de juny, l'últim dia de classe per la tarda, els nens i nenes de l'escola Sant Gil van celebrar la festa de final de curs al pati de l'escola. Aquest any, l'eix comú de totes les actuacions dels diferents cursos van ser les danses tradicionals de diferents cultures (mexicana, russa, xinesa, polinèsia, etc.). Aquestes danses varen representar diferents cultures unides per la cultura catalana. Després d'acomiar els que han acabat Primària i aniran a estudiar l'ESO fora de Torà, les famílies i els infants van poder berenar, un cop acabada la festa, gentilesa de l'AMPA.

Per acabar el curs, el dia 20 de juny, els nens i nenes van fer una gimcana amb grups de diferents edats i també van anar a la Residència Verge de l'Aguda a cantar. Fins al proper curs!

Ctra. de Calaf, nau 2
25750 TORÀ (Lleida)

Tel. 973 473 590
Fax 973 473 807

AUTOCARS
Prats Serrat
SERVEIS NACIONALS I INTERNACIONALS
TRANSPORT ESCOLAR
GRUPS PARTICULARS

AUTOCARS PRATS SERRAT
C/ Calaf, Nau 2 - 25750. Torà. LLEIDA
Tels: 973 473 590 - Fax: 973 473 807
e-mail: info@autocarspratserrat.com
web: www.autocarspratserrat.com

Hostal de Pinós

973 473 062 - 687 528 057

Pl. del Santuari, s/n
25287 Pinós

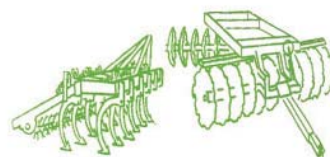
www.restaurantdepinos.com

(Dimarts tancat, excepte festius)

MATERIALS PER A LA CONSTRUCCIÓ
BANY I COMPLEMENTS

JORDI VILAR, S.L.

Ctra. Manresa, km. 50 - 25280 SOLSONA
Tel. 973 48 2077 - Fax 973 48 2373

Tallers Porta
MAQUINÀRIA AGRÍCOLA

Josep Porta Gené
Av. de Solsona, 22
Tel 973 473 100
25750 TORÀ

mobles
PEREZ

IL·LUMINACIÓ - DECORACIÓ - INTERIORISME

Plaça Barcelona'92, núm.3 • C/. Isidre Vilaró, 14 - 08280 CALAF (BCN) • Tel./Fax 93 868 04 28

TRANSPORTS I CEREALS
COMERCIAL ARDEVOLANA, S.L.

Casa Fexxes
25287 Ardevol de Pinós (Lleida)

Tel.: 973 47 35 34

Fax: 973 47 30 14

Mòbil: 687 50 37 30

el **QUIOSC**
del passeig

Passeig Santa Calamanda, 15
Tel. i Fax 93 868 02 76
08280 CALAF

Trobada familiar a la Molsosa

Rosa Vila.- El dia 15 de Juny del 2014 va tenir lloc a la Molsosa la "I Trobada de Cosins Montraveta", amb el propòsit de dedicar un espai on poder fer més estrets els vincles de la família.

Després de la missa a la parròquia, que lluïa després de la restauració duta a terme, les 60 persones congregades van fer una excursió fins a l'antiga església romànica i poder descobrir el paisatge que s'hi divisa. El dinar va donar peu a una relació més animada acabant a l'hora del cafè amb una sessió de fotos de record. Una experiència intergeneracional que serveix per fer dels vincles familiars una cohesió d'amistat.

Hereus i Pubilles del Llobregós a la FirAnoia

Ajuntament de Calonge de Segarra.- El passat dia 15 de juny els municipis de Calonge de Segarra i de Castellfollit de Riubregós van estar representants a través dels seus hereus i pubilles a la 61a FirAnoia, a Igualada. Per primera vegada la fira multisectorial es va celebrar al mes de juny, a diferència de les edicions anteriors en les quals la fira tenia lloc al mes de setembre, passant a anomenar-se FirAnoia (abans Fira de Setembre d'Igualada).

Per part de Calonge de Segarra, l'Ibra Seck Roca,

de 3 anys i veí de la Raval d'Aleny, va ser l'hereu que va representar el municipi, i la Gina Parés Cuadros, de la Caseta i també de 3 anys, la pubilla. Per la seva banda, Castellfollit de Riubregós va comptar amb l'Hug Freixas Ribalta, de 4 anys i fill del German i la Gemma, com el seu hereu; i la Júlia Tió Martínez, també de 4 anys, de ca l'Enric, que va esdevenir la pubilla. Tant els hereus i les pubilles com les famílies que els acompanyaven varen gaudir d'un esplèndid dia i s'ho van passar d'allò més bé.

Revetlla de Sant Joan a Vicfred

Josep Verdés.- Un any més una vintena de veïns del poble van celebrar la revetlla també anomenada popularment la nit del foc i una de les més curtes de l'any. Es va encendre un petit foc, es van tirar uns quants petards i tot seguit dins el local del poble tothom a menjar la tradicional coca de San Joan, una de crema i un altra de fruita tot ben regat amb un bon porró de barreja.

La vetllada va acabar una mica tard però això és el de menys ja que l'important es passar una bona estona tot celebrant aquesta festa tan nostra i tan popular.

Biosca, a la fira de Sant Isidre de Cervera

Jordi Llauredó.- A la darrera edició de la Fira de Sant Isidre a Cervera el municipi convidat va ser Biosca. En una carpa de la Diputació de Lleida un grapat de municipis i associacions de la comarca oferien les seves mostres de cultura.

El municipi de Biosca, que era el convidat d'enguany, va tenir la seva ubicació fora de la carpa, cosa que va causar malestar als representants d'aquest municipi del Llobregós davant l'organització de la Fira.

Amb tot, al llarg del cap de setmana es va oferir als nombrosos visitants que hi van passar informació sobre el patrimoni, l'economia i la història de Biosca, així com tastets de carn de vedella ecològica del Mas d'en Jaume i tastets de formatge de cabra de Casa Aubagueta.

Castellfollit va d'excursió

El passat dia 31 de maig un bon nombre de gent de Castellfollit van visitar la Sagrada Família, el Parc de la Ciutadella i els nous Encants de Barcelona, durant l'excursió que organitza anualment l'Ajuntament.

L'autocar va sortir de Castellfollit a les 9 del matí direcció cap a Barcelona. La primera parada va ser a la Sagrada Família on vam fer una visita guiada;

després, al Parc de la Ciutadella vam passejar i seguidament vam anar a dinar a un restaurant a prop de la Sagrada Família. Després de dinar vam visitar els nous Encants on vam tenir temps lliure per poder visitar-los i fer alguna compra i a dos quarts de set de la tarda vam enfilat camí cap a casa, després d'una jornada molt ben aprofitada i divertida.

Les ballarines del Llobregós

Sílvia Peribáñez Cerveró. - Aquestes són les ballarines del Llobregós que varen participar al festival de fi de curs de l'Escola de Dansa Montse Esteve de Guissona: la Mar Irla, la Judit Farré, la Martina Farré, la Júlia Ceriola, la Mireia Prats, l'Ainhoa Menéndez, la Marta Querol, la Laia Huguet, la Berta Culell, l'Anna Polo, La Núria Vendrell, la Sara Manau, la Nina Cos i la Clara Vila.

El pavelló petit de Guissona es va omplir de gom a gom per contemplar les diferents coreografies dels diversos grups que van dur a terme a la perfecció. L'Escola de Dansa Montse Esteve és l'escola que té més alumnes de tota la província de Lleida i cada curs demostra que amb l'activitat física es reben uns grans beneficis, especialment importants en l'edat escolar de les nostres nenes i joves. Endavant i no deixeu de dansar!

La TDT a Massoteres

Dani Vidal. - Davant les reiterades queixes dels veïns del municipi per la mala recepció d'alguns canals (TV3, Canal 33, Esport 3 i 3/24) des de la implantació de la Televisió Digital Terrestre (TDT), l'Ajuntament de Massoteres va aprovar una moció que insta la Generalitat a resoldre aquestes deficiències.

Des de la implantació de la TDT l'any 2010, que el municipi de Massoteres no rep correctament el senyal de TV3, que presenta contínues interrupcions. Aquesta deficiència s'havia de resoldre amb la instal·lació d'una torre de comunicacions a Guissona. La torre es va muntar el 2013, però no es va dotar dels equips necessaris. És per aquest motiu que l'Ajuntament insta la Generalitat a corregir-ho d'una vegada per totes.

FESTA MAJOR DE LA MOLSOSA

Dissabte, 9 d'agost

A les 9 de la nit Sopar-Ball amb Ignasi Pons.

Menú: meló amb pernil, carn a la brasa i botifarra amb monges, gelat, cafès, aigua, vi i cava. Preu 15 euros. Inscripcions fins al dia 7 d'agost als telèfons: 973.473.556 - 973.296.083

Divendres, 15 d'agost

A les 11 h del matí Missa Solemne

Amb la Coral Ressons de Calaf

A continuació Concert amb la mateixa coral i gran aperitiu.

A les 7 ball de tarda-nit amb Jordi Casellas

A la mitja part hi haurà entrepà de pernil per a tothom.

Vindràs?

Comiat dels alumnes de sisè a Ardèvol

Ester Closa. - El divendres 20 de juny, al Local Social d'Ardèvol, els alumnes de l'escola interpretaven una obra de teatre que tenia per títol "Final d'etapa". Era una obra dedicada a les alumnes de sisè (Alba Vendrell, Meritxell Woodgate i Joana Woodgate) que finalitzaven la seva etapa a l'escola de Primària. El curs que ve començaran l'ESO a l'institut "Francesc Ribalta" de Solsona.

A l'obra s'anaven representant situacions viscudes a l'aula amb els distints mestres que han tingut al llarg de la Primària, tot posant-hi un toc d'humor. Després vam projectar un seguit de fotografies de la seva escolarització. Finalment, van pujar a l'escenari a recollir uns regals que els farà començar amb bon peu a l'institut.

Bona sort en el pas a una nova etapa i molta sort pels qui continuen a l'escola d'Ardèvol.

Fira de Pinós 2014

Ester Closa. - El cap de setmana del 24 i 25 de maig, Pinós va celebrar la seva Fira de productes artesanals. Aquest any, el tema central era la mecanització del camp i les seves repercussions. En aquest tema, se centraven tant la xerrada col·loqui del dissabte com l'exposició central de la Fira. Altres exposicions

Tot i que el matí del diumenge va començar amb sol i bon temps; a mesura que van anar passant les hores es va anar tapant; va començar a bufar el vent propi de Pinós i fins i tot va caure algun ruixat. I amb l'arribada dels núvols, firaires i visitants van anar retirant-se al llarg de la tarda. La pluja també va fer suspendre una part de l'actuació dels dansaires de l'Esbart Rocasagna de Gelida.

van ser la mostra de mobles restaurats en el curs de restauració; l'exposició de Patchwork dels Amics de la Gent Gran de Pinós, l'Aula Rural i els Artesans del Solsonès. També cal destacar l'exposició dels participants al concurs de pintura ràpida; en el qual hi va haver una alta participació, molt nivell i molts estils diferents.

Pel què fa a la Fira pròpiament dita, hi va haver un gran nombre d'estands i paradetes; una quarantena d'artesans i altres venedors van fer quilòmetres per instal·lar-se per un dia a peu del Santuari per mostrar els seus productes. La inauguració va anar a càrrec de l'Hereu i la Pubilla dels Caramellaires d'Ardèvol, acompanyats pels trabucaires i el repic de les campanes.

Festa de la Gent Gran de Massoteres

Dani Vidal. - Massoteres va tornar a homenatjar la gent gran del municipi amb una festa el diumenge 25 de maig, que va incloure una missa, l'actuació del Grup de Bastoners de Sedó a la plaça i un dinar popular al local social.

La Festa de la Gent és un acte que organitza l'Ajuntament de Massoteres per promoure una trobada entre els veïns del municipi i també per retre homenatge als veïns de més de 80 anys, als quals l'alcalde, Miquel Àngel Marina, i els regidors del Consistori els lliuren una placa commemorativa. Enguany, la festa també va incloure un homenatge a Mn. Pau, que va exercir de capellà al poble els darrers anys i que va oficiar la missa en aquesta diada de la gent gran.

Jornada gegantera a Cervera

Ester Closa. - Aquest any 2014, Cervera ha estat nomenada Ciutat Gegantera de Catalunya. Amb aquest motiu, del 6 al 8 de juny, la capital de la Segarra va acollir la trobada gegantera més important de l'any. S'hi van reunir més de cent colles geganteres amb els respectius gegants, grallers i capgrossos. Al llarg del cap de setmana es van fer cercaviles; concerts, visites i xerrades; sopar de colles geganteres, etc. Tot plegat, va omplir Cervera de gent, música i ambient festiu!

Torà hi va participar tant a la cercavila del dissabte com a la del diumenge, i com sempre no va passar per desapercibuda. Enmig la rigidesa de la majoria de gegants, el Constantí, el Brut i la Bruta per on passen esvaloten el galliner... Alguns se'ls miren amb por però per a la majoria de públic són els més vistosos i divertits! També va tenir molt èxit el Brut petit, portat pel "planter" dels geganters de Torà.

En un dels actes també es va nomenar la Ciutat gegantera 2015, que serà la ciutat de Terrassa. Així que als toranesos i toraneses els tocarà fer uns quants quilòmetres més!

Pinsos BAGÀ, s.a.

Oficines: Plaça La Creu, s/n
25750 - Torà
Tel. 973 473 011 Fax 973 473 358

Taller SANTI SANAÜJA

Ctra. Guissona, s/n
Tel. 973 47 61 31
Mòbil. 636 32 86 16
25753 SANAÜJA (Lleida)

DEL LLOBREGÓS AL KIRGUIZISTAN

A l'abril d'enguany, el toranès Roger Esteve i dos amics seus (el Sergi i l'Anna) pujaven a una ambulància i n'engegaven el motor sabent que més de 9.000 km els esperaven per endavant. El destí: Kirguizistan, el segon país més pobre de l'Àsia Central, que té una taxa de mortalitat infantil de més del 25%. L'objectiu: donar l'am-

bulància (cedida per Ambulàncies Catalunya) a un hospital de la capital.

Aquest projecte de cooperació internacional, que comptava amb el suport i patrocini de diverses institucions i empreses, va ser gestat perquè els tres integrants tenien ganes de celebrar el seu darrer any d'estudis universitaris amb un viatge de caràcter solidari, on poguessin posar en pràctica tot allò que havien après estudiant Ciències de l'Activitat Física i l'Esport i Educació Primària.

Així, després d'un mes conduint el vehicle sanitari cap al Kirguizistan, els seus integrants van quedar-s'hi un mes més amb l'objectiu d'entregar material esportiu a escoles de diferents poblacions i organitzar-hi dinàmiques esportives.

Vaig poder compartir unes d'hores d'aquesta experiència amb en Roger i els seus companys, rebent-los en el seu pas per Polònia. Un cop acabada, ens ha explicat com ha anat l'aventura.

Amb quins coneixements de 'negocis' comptàveu per endegar un projecte així?

La veritat és que partíem de pocs coneixements tècnics i financers. Vam intentar abraçar tot un ventall de possibilitats per obtenir finançament privat a través de donacions d'empreses, subvencions i ajudes públiques, i també de microfinançament a partir de donacions personals fetes a través del nostre web.

De ben segur que us vàreu trobar amb alguns problemes tècnics... quins van ser? Com vàreu aconseguir sortir-vos-en?

Sí, ens va passar només començar. Ens trobàvem a Zurich (Suïssa) i se'ns va trencar la bomba de direcció i el motor d'arranc. Després de molta espera i de diferents canvis de grua vam trobar una mecànic gallec qui, després d'explicar-li el nostre projecte, ens va reparar el vehicle pràcticament a preu de cost, fet que ens va permetre poder seguir amb el pressupost previst.

Explica'ns alguna anècdota que us hagi passat...

Travessant la llarga estepa del Kazakhstan, buscant un raconet tranquil per poder plantar la tenda i dormir al mig del desert, vàrem quedar-nos atrapats en una zona pantanosa que hi havia al costat d'un llac. Després d'intentar treure el vehicle, durant hores, sense sort, ens va tocar caminar gairebé 30 km per trobar ajuda i poder treure el vehicle del fang.

Quin és el principal problema amb què us heu trobat durant el vostre periple?

El problema principal ha estat creuar els diferents passos fronterers i haver d'esquivar tots els policies curiosos que esperaven que els donéssim alguna cosa a canvi de deixar-nos marxar.

An haver de creuar tants països, de ben segur que la barrera lingüística ha estat insuperable en alguns moments...

LES DADES

Objectiu: conduir una ambulància al Kirguizistan i donar-la a un hospital

Durada: tres mesos de preparació, un mes de viatge i un mes al país de destí

Països creuats: Catalunya, França, Suïssa, Àustria, Alemanya, República Txeca, Polònia, Lituània, Letònia, Rússia, Kazakhstan i Kirguizistan

Total de km: més de 9.000

Blog:

<http://somriuresdelkirguizistan.wordpress.com/>

La veritat és que a partir de Polònia va començar a ser difícil trobar persones que parlessin anglès. Vam tenir alguns moments bastant còmics per poder-nos fer entendre, però amb mímica i algun dibuix ho acabàvem arreglant tot.

De quina manera us varen rebre al Kirguizistan? Us hi estaven esperant?

La rebuda fou increïble. Abans de marxar havíem tancat tots els contactes, tant amb l'equip d'UNICEF com amb el Centre Hospitalari on donàvem el vehicle sanitari. Tot i això ens van acollir amb els braços oberts i amb tota l'atenció i calidesa humana del món.

Què és el que us va sorprendre més de la realitat d'aquell país?

La senzillesa de les seves vides i la seva hospitalitat.

Era veritablement entranyable veure com cada nova persona que coneixíem ens obria les portes de casa seva i que, tot i tenir poc o pràcticament res, ens oferien tot allò que estava a les seves mans.

Segur que ha valgut la pena... Què creus que ha estat el més gratificant d'aquesta experiència?

L'experiència en si mateixa ha estat molt enriquidora. Per a mi el més gratificant ha estat poder ajudar a cobrir una petita part de les necessitats d'un país molt desconegut, empobrit i oblidat, i també poder dibuixar un somriure als infants de les escoles per on vàrem passar.

Moltes gràcies, Roger!

Montse Torné

APICULTURA AL

LLOBREGÓS

ENTREVISTA A VICENS FEIXES

A més de pagès i ramader, en Vicens Feixes es dedica a l'apicultura, una activitat que li agrada molt. Viu amb la seva família a ca l'Otxés, una casa de pagès situada a la vall de Cellers, molt a prop de Torà. Amb la seva experiència ens explica el procés de producció i recolecció de la mel.

Des de quan et dediques a la producció de mel i com ho vas aprendre?

De jovenet, del meu pare que li agradava molt, i m'hi dedico des que tenia 20 anys; vaig començar tenint una o dues arnes fins arribar a tenir-ne vint-i-cinc, però ara en tinc menys degut a que fa tres o quatre anys van agafar una malaltia les abelles. Jo ho faig per afició, sempre m'ha agradat aquest món de les abelles.

Coneixes gaire gent que s'hi dediquin a la nostra vall del Llobregós?

N'hi ha molt pocs, jo només en conec tres o quatre. És una feina que necessita molta afició i molts coneixements ja que intervenen molts factors, ja que s'ha de saber cuidar les abelles, també del temps que faci a l'hivern i la primavera; si plou en abundància i les plantes estan ben assaorades, florirán més. Enguany ha estat molt bo, feia molts anys que no recollia tanta mel.

Té molta qualitat la mel que es produeix a Cellers?

Molta, degut a les plantes que hi ha, aquí no tenim plantes que siguin perjudicials.

De quins tipus d'herbes està feta la mel que fas?

Bàsicament de romaní i de timó, que per mi són les

millors per fer bona mel.

Quins factors influeixen en el fet que la mel no sigui igual un any que un altre?

Degut a les flors, ja que cada tipus de flor fa una mel diferent. També de les pluges i el temps en general. Un altre factor important és el moment de treure la mel, per exemple, no es pot treure fins dos o tres dies després d'haver plogut, perquè aleshores surt aigualida i en diuen mel verda, que no ha madurat.

Quin és el cicle de producció de la mel?

Al hivern les abelles estan quietes, no treballen fins a la primavera, aleshores quan floreixen les plantes i fins que el sol no escalfa una mica, la flor no és bona. A vegades veiem el romaní ben florit i si el sol no escalfa no treuen mel. Normalment es treu la mel el mes de maig, però també depèn molt de la primavera.

Què aporta la mel a la salut de les persones?

La mel va molt bé pels constipats, pel mal de coll. Cal tenir en compte que és un producte natural.

A què creus que es degut que cada vegada hi hagi menys abelles?

Agafen una enfermetat que es moren. Ja quan en tenia el meu pare, recordo un any que es varen morir totes les abelles de vint arnes. També influeixen el herbicides i pesticides que es tiren avui dia.

T'han picat alguna vegada?

Moltes, però ja hi vaig preparat i s'han de saber tractar molt bé i segons el temps no es poden tocar.

Han heretat la teva afició els teus fills i nets?

Els fills no gaire, en canvi els dos néts els agrada venir a ajudar-me i sempre em pregunten coses.

I el Jordi, el seu nét, ens acompanya i també li preguntem: T'agrada ajudar al padrí?

Molt, però a mi les abelles em fan una mica de por.

T'agradaria continuar amb aquesta tradició familiar?

Sí, perquè m'agrada veure aquestes bestioles com treballen, no hi hauria cap màquina que ho pogués fer

igual, i tot tan ben organitzat que et quedes amb la boca oberta i cada dia aprens més coses de les abelles.

T'agrada la mel?

Sobretot aquesta de casa, saps d'on és, l'has feta tu i per nosaltres és la millor, perquè la majoria està feta de timó i romaní.

En menges cada dia?

Sí, en menjo amb la llet al matí, i amb el iogurt hi poso mel. A més porta moltes vitamines que et donen molta força per estudiar i treballar.

Moltíssimes gràcies Jordi i padrí Vicens en nom de Llobregós.

Antonia Balagué

"la Caixa"

Torà
Pl. de la Creu - Av. Solsona
25750 Torà
Tel. 973 46 40 20
Fax 973 47 38 15
e-mail: oficina.4378@lacaixa.es

Llobregós
Informatiu

Regala una subscripció

CELIAQUIA

La prevalença de la malaltia celíaca a la infància és cinc vegades superior a la de la població adulta. No obstant això, en els últims anys i gràcies a les noves tècniques diagnòstiques disponibles, s'estan diagnosticant nous casos, especialment en pacients adults, per la qual cosa podem afirmar que la malaltia celíaca, ha deixat de ser considerada com un trastorn típicament infantil. En el moment actual, entre el 20 i el 50% dels nous diagnòstics es realitzen a majors de 50 anys. Pot aparèixer a qualsevol edat de la vida i afecta a les dones més que als homes. En aquest sentit, la màxima incidència es registra en dones entre 30 i 40 anys d'edat, encara que el 20% dels pacients supera els 60 anys en el moment del diagnòstic.

Existeix una àmplia variabilitat en la presentació de símptomes de la malaltia celíaca, la qual cosa fa més difícil el seu diagnòstic. La forma clàssica de la malaltia es caracteritza per símptomes greus de malabsorció, canvis de caràcter, falta d'apetit o retard del creixement. Aquests són els símptomes més freqüents amb els quals es presenta la celiàquia en nens d'entre 9 i 24 mesos, que, a més d'aquestes manifestacions, es poden associar nàusees, vòmits, distensió i dolor abdominal recurrent, pèrdua de massa muscular i de pes. El caràcter del nen canvia cap a la irritabilitat, apatia, introversió i fins i tot la depressió. Després dels tres anys, són freqüents les deposicions toves, talla baixa, anèmies ferropèniques resistents a tractament i alteracions del caràcter. A partir de l'adolescència i en els adults, la clínica de la malaltia celíaca és més latent i els símptomes digestius estan absents o bé ocupen un segon pla. La manifestació més característica a aquesta edat és el dolor abdominal, generalment de tipus còlic i recurrent, acompanyat d'inflor abdominal fluctuant, dispèpsia o males digestions, símptomes

El 40% dels nous diagnòstics són a majors de 50 anys

de reflux gastroesofàgic i alteració de l'hàbit intestinal, freqüentment cap a restrenyiment.

S'estima que el retard mitjà entre el començament dels símptomes i el moment del diagnòstic és, de mitjana, d'uns vint anys, període en el qual els pacients passen per repetides consultes amb diferents especialistes, els quals en general, no pensen que la celiàquia pugui ser la malaltia que causa les seves diverses molèsties, en un periple interminable i costós. El diagnòstic de malaltia celíaca en un nen genera en la família diferents sentiments. D'una banda, la tranquil·litat d'haver trobat la causa dels problemes que presenten els nens i que en moltes ocasions és la causa d'un viacruç a la recerca de diagnòstic, i d'altra banda, una sensació d'aclapament per tots els aspectes nutricionals que s'han de controlar com ara aprendre que aliments concrets o productes alimentaris poden donar de menjar al seu fill.

L'educació en l'alimentació d'un nen celíac ha de basar-se en les mateixes tàctiques educatives que en la resta de la població fent entendre que els aliments amb gluten els perjudiquen. Així i tot, se sap que l'adherència continuada a la dieta sense gluten és difícil a qualsevol edat i l'incompliment dietètic és molt freqüent entre els celíacs amb taxes d'entre el 50-80%.

El seu tractament consisteix en el seguiment d'una dieta estricta sense gluten durant tota la vida. La dieta sense gluten es basa en dues premisses fonamentals: eliminar tot producte que tingui com a ingredients blat, espelta, ordi, sègol i civada, i eliminar qualsevol producte derivat d'aquests cereals -midó, farina, sèmola, pa, pasta, brioixeria i rebosteria. El celíac ha de basar la seva dieta en aliments naturals: llegums, carns, peixos, ous, fruites, verdures, hortalisses i cereals sense gluten: arròs i blat de moro. Han d'evitar, en la mesura del possible, els aliments elaborats i/o envasats, ja que en aquests és més difícil garantir l'absència de gluten.

Els estudis demostren que els pacients celíacs veuen afectada la seva qualitat de vida en funció dels símptomes presents i de l'impacte que sobre ells té la realització d'una dieta sense gluten. Els estudis de qualitat de vida relacionada amb la salut realitzats en població celíaca mostren que els celíacs que no segueixen dieta mostren una pitjor qualitat de vida que els que la segueixen.

Sílvia Porta i Simó

LA SOBREPOTECCIÓ

Fundació UNAM

“Sobreprotegim”? Som “sobreprotectors”? Sovint pensem que no, que tal com ho fem ja està bé i que estem donant als nostres fills tot allò que necessiten per créixer.

Però, a totes les edats, quantes vegades responem nosaltres en comptes d'ells? Fins i tot quan són molt petits i algú els pregunta alguna cosa acabem responent nosaltres per ells o dient-los-hi el que han de contestar. Moltes vegades no els donem ni temps per por a que no responguin allò que s'espera o simplement per costum. Si són més grans intentem justificar les seves accions per evitar conseqüències

més greus. Els acompanyem a tot arreu pensant que no hi poden anar sols, o que no es mullin, o que fa massa fred o massa calor per anar-hi a peu, o que no facin tard, o que no els tronaran bé el canvi...

Sovint creiem que els nostres fills no seran capaços de fer segons què i de seguida els donem la mà tant en el sentit figurat com en el sentit literal de l'expressió quan són més petits. A vegades ens empenyem a intervenir, sí o sí, i és llavors quan estem tallant la seva iniciativa, o estem fomentant la no operància (“-si m'ho fan...”).

Nosaltres hem de ser allà, ben a prop, però donant-los l'oportunitat que ens estan demanant perquè volen créixer i necessiten el seu espai, el seu racó d'autonomia per demostrar-nos que són responsables, que sí que poden. De sobres saben que abans de travessar s'ha de mirar, coneixen com arribar a casa, saben obrir l'agenda i mirar què tenen per demà, saben preparar-se el berenar i si convé el sopar... Tenen els

recursos per fer-ho, ens han vist, ara és hora de mullar-se. Donem-los autonomia, la nostra confiança en sortirà reforçada.

Així doncs, deixem de tensar la corda, afloixem-la el suficient però sense deixar anar els extrems. No podem perdre la connexió, sobretot ara que la connectivitat és present a tot arreu.

Montse Miquel i Andreu
Pedagoga, Col núm. 00969

www.uncopdema.cat

www.facebook.com/uncopdemaguissona

TORRA
CEREALS I LLAVORS TORRA, S.L.
C/ Palauet, s/n 25750 TORÀ (Lleida) Tels. 973 473 433 - 973 473 372 Fax. 973 473 572

TREBALLEM I REFORCEM

- Continguts de primària i ESO.
- Comprensió i expressió oral i escrita.
- Lectura, ortografia i matemàtiques.
- Atenció i concentració.
- Autoestima i seguretat.
- Classes puntuals.

ATENCIÓ INDIVIDUALITZADA I PERSONALITZADA

ORIENTACIÓ PEDAGÒGICA FAMILIAR

Pautes de millora en el comportament i recursos per potenciar els hàbits i l'autonomia personals.

I ARA TAMBÉ PER INTERNET:
www.uncopdema.cat

Plaça de la Plana, 2 Baixos
25210 Guissona - Tel. 666732422

TALLERS *est*
Gargantà

Ctra. Barcelona - Andorra, s/n
25750 TORÀ (Lleida)
Telèfon 973 47 34 21

SERVEI INTEGRAL DE
JARDINERIA

Torà (Lleida)

El jardiner de Torà

658 55 03 76

www.eljardinerdetora.com

eljardinerdetora@hotmail.com

 **Gimnàs
TORÀ**

Us ofereix:

loga
Aeròbic
Manteniment
Ball de saló

Av. Solsona, 49 - 25750 TORÀ

Tel. 973 473 506
637 714 105

BLAI GABINET DE SERVEIS, SL

PONTS - TEL 973 460 500

TORÀ - TEL. 973 473 155

**GESTORIA
ASSEGURANCES**

**LABORAL-FISCAL
COMPTABILITATS**

www.llobregos.info

**EXCAVACIONS
DUOCASTELLA S.L.**

Castellat - 08263 SANT MATEU DE BAGES (Barcelona)

Tel. 93 743 30 52 - Tel./Fax 973 473 163

www.excavacionsduocastella.com

e-mail: calmarquet@calmarquet.net

MAQUINARIA AGRÍCOLA

 SOLA

DE LA SEGARRA AL SOLSONÈS

MOTIUS D'UN CANVI... O NO

Des de la nostra revista volem reflexionar sobre el tema del possible canvi de comarca administrativa de dos municipis de la Vall del Llobregós: Torà i Biosca. Durant 4 anys s'han anat donant els passos legals perquè es produeixi aquest canvi a resultes del referèndum que s'ha de celebrar perquè es faci efectiu el canvi.

La nostra reflexió intenta aportar elements als nostres lectors perquè puguin formar-se una opinió pròpia a l'hora de decidir.

1 LA DIVISIÓ COMARCAL: UNA MIRADA DES DE LA HISTÒRIA

“Les comarques són creació de l'home, i com a tals, canviant al llarg de la història”. Amb aquesta frase comença el geògraf Jesús Burgueño el seu assaig sobre “La dialèctica entre comarca popular i comarca administrativa: Segarra i Urgell” (Fundació Jordi Cases i Llobot, 2000, p.13). Hi parla de comarques de transició, marca fronterera a l'època medieval i comarques que han sofert diversos desplaçaments al llarg de la història.

Segons el llibre de Guiu Sanfeliu, *Els imprecisos límits de la Segarra*, els límits situats al nord de la Segarra serien els contraforts de les serres de Pinós i Castelltallat, quan es marca definitivament el canvi cap a un territori de majors bosqueries i

població disseminada. Es tractaria, històrica i geogràficament, de la zona denominada “Alta Segarra”, conformada fonamentalment per l'altiplà de Calaf i la Vall del Llobregós, un territori repartit entre Segarra, Solsonès i Anoia. La referència més antiga al topònim “Sikarra” la trobem en el món ibèric com a nucli corresponent a l'actual Prats de Rei –d'on provindria la moneda del s.III aC avui exposada al Museu Comarcal de Cervera-, topònim que tindria la seva continuïtat a l'època romana, apareguent també a Prats de Rei en una làpida amb la inscripció “*municipium sigarrensium*”. Val a dir que al segle XVI també es parla de la “vegueria de Segarra” dels Cardona (amb capital a Torà i batllia a Calaf).

La identitat de l'ecosistema originari de la Segarra i els trets peculiars del seu repoblament feudal, en una zona de “marca” fronterera entre la Catalunya “vella” i la “nova”, han condicionat l'evolució posterior del seu paisatge humà i agrari, i l'han diferenciat tant de la plana de l'Urgell a l'est, com del Solsonès al nord, i del Bages, la conca d'Òdena i la de Barberà a l'est i al sud.

La primera Geografia de Catalunya fou redactada pel jesuïta Pere Gil l'any 1600 i pel que fa a la Segarra, de les poblacions que esmenta Pere Gil, les extremes són: Jorba pel sud-est, Aguilar per l'est, Ardèvol i Oliola pel nord, Preixens per ponent i Bellver i Tarroja pel sud –curiosament, Cervera quedava

DE LA SEGARRA AL SOLSONÈS

fora de la mateixa Segarra que, en canvi, es concentrava més cap al territori del nord.

Així, vers el 1800, mossèn Domènec Costa i Bafarull, fill de Solsona i rector de Castellnou de Seana, presenta la diòcesi solsonina dividida en tres països: *“Lo más áspero y monuoso cae al norte de Solsona, y se llama la Montaña o los Pirineos Bajos. Lo que se comprende desde Solsona hasta Tárrega es el territorio medio o la Segarra. Y lo que hay desde Tárrega hasta el lugar de Sidamunt (...) es el país llano y parte del territorio llamado el Urge”*. Pel que fa a la Segarra o territori mitjà de l'allargassat bisbat, concreta encara més: *“desde los montes hasta encontrar Tárrega, país medio entre lo montañoso y llano, se divide en dos clases. Desde la misma villa de Tárrega hasta las de Biosca, Torà i Castellfollit, se dice propiamente Segarra (...) cuya capital es hoy Cervera según Florez (...) Desde dichas villas hasta Solsona se denomina Segarra alta, cuyo territorio y el que hay desde Solsona hasta encontrar la cordillera de los Pirineos bajos es por lo general quebrado y tiene mucha afinidad con la Montaña, por más delicioso y templado, y se hallan trechos de terrenos bastante llanos y fértiles”*.

Arribat el segle XX, les respostes a l'enquesta realitzada l'any 1931 per la recent instaurada Generalitat republicana, posen de manifest que es consideraven de la Segarra diversos rodals o subcomarques, sovint amb caràcter propi, però que actualment han quedat fora del mapa oficial de la Segarra, passant a engruixir fins a cinc o sis altres comarques oficials

com el Solsonès, l'Anoia, la Conca de Barberà o l'Urgell.

Concretament, pel que fa al tema que ens ocupa, fou en aquest moment que foren adscrits al Solsonès el termes de Llanera i Pinós, que juntament amb l'antic terme de Lloberola –que avui forma part de Biosca– representen la transició natural i difícil de delimitar amb el Solsonès. Enllà d'aquesta zona, vers la conca del Cardener, es troba el municipi d'Aguilar de Segarra, actualment adscrit al Bages.

Val a dir que a l'enquesta de 1931, com recull Jaume Moya a l'article del seu seu blog, intitulat “Els infeliços límits de la Segarra”, Biosca era l'únic municipi de la Vall del Llobregós que declarava que no podia separar-se de Solsona *“per moltes causes que obliguen i no poden desatendre's”*. En la mateixa enquesta, Torà es reivindicava pertanyent a la “Baixa Segarra” i afirmava ser-ne capital, *“on aflueixen els pobles de Llanera, Ardèvol, la Molsosa, Castellfollit de Riubregós, Ivorra, Vicfred, part de Massoteres i Biosca”*...

Finalment, la nova divisió comarcal va promulgar-se l'any 1936 –essent vigent fins al 1939, suprimida pel franquisme, fins a la nova instauració de les comarques l'any 1987.

Les comarques avui vigents (segons la llei de 1936 reestablerta el 1987 i modificada només en detalls en 1988 i 1990) reflecteixen senzillament les distàncies respecte els nuclis mercadals i les condicions de xarxa viària d'aquella època (anys 30' del segle XX). Així doncs, cada comarca o nova unitat administrativa agrupava dos o tres rodals, de manera que a la Segarra

correspongueren només els de Cervera, Guissona i Torà.

Amb tot, l'any 1968 el municipi de Llanera havia estat adscrit a Torà, de manera que amb el restabliment de les comarques el 1987, va passar de retruc a pertànyer a la Segarra.

Va ser precisament aquest any que un seguit d'Ajuntaments, amb Calaf al capdavant, reivindicaven una comarca pròpia en base a raons històriques. L'any 2001, l'anomenat “Informe Roca” recollia la proposta de creació de la nova comarca de l'Alta Segarra, que fusionaria Torà i Ivorra en un sol municipi i integraria Copons (amb Rubió i Veciana), els Prats de Rei, Sant Martí de Segueioles, Pinós i la Molsosa (també fusionats), Castellfollit de Riubregós (amb Calonge), Aguilar de Segarra (fusionat amb Sant Pere Sallavina) i Calaf, que en seria capital. Aquesta comarca formaria part de la vegueria de la Catalunya central –a diferència de la Segarra, vinculada a la vegueria de Ponent.

La llei de vegueries resta aturada i l'any 2009, un grup de masies de l'antic terme de Llanera demanen adscriure's a Llobera, davant l'oposició de l'Ajuntament de Torà. Un any més tard, en canvi, davant la publicació per part de la Generalitat del projecte de mapa de vegueries de Catalunya, serà el propi ajuntament de Torà qui promourà una votació a mà alçada en la que es votarà la segregació en bloc de tot el municipi per adscriure's al Solsonès i formar així part de la vegueria de la Catalunya Central.

La resta, fins avui, ja forma part de la història més recent.

Maria Garganté

MOTIUS D'UN CANVI... O NO

2 ARGUMENTARI PRO-SOLSONÈS

Com a pas previ a qualsevol argumentació sobre quina és l'adscripció comarcal que més convé a Torà caldria remarcar que aquest no és un debat sobre identitats comarcals, sobre pertinences històriques, ni de rebuig cap a cap comarca o territori.

Si busquéssim arguments de caire històric i o "identitaris" per a defensar la pertinença del nostre municipi a una determinada comarca en podríem trobar tant a favor de formar part del Solsonès (a la divisió territorial de 1936 en formava part el 80,7 % de l'actual terme municipal i la majoria dels seus nuclis de població), com de la Segarra, com d'una hipotètica i ara per ara improbable Alta Segarra. Aquesta identitat comarcal poc definida no té res d'excepcional en zones com la Vall del Llobregós, on sigui quina sigui l'adscripció definitiva de Torà i de Biosca, continuarà sent una cruïlla de comarques administratives on sempre hi haurà més relació amb els municipis veïns de "comarques diferents" (Castellfollit, Ivorra, Pinós o Sanaüja) que municipis llunyans de la "mateixa comarca" (tant si es tracta d'Odèn o de Talavera). Els arguments per a pertànyer a una determinada divisió administrativa han de ser més de caire pràctic que sentimental. Per altra banda, les relacions i serveis no administratius de caire personal, comercial, laboral, cultural, de lleure, etc, tothom els tindrà on vulgui i amb qui vulgui, com fins ara, amb independència de la comarca o vegueria de la que formem part.

L'inici dels tràmits per al canvi de comarca, que l'Ajuntament de Torà va aprovar per unanimitat el 2010, van venir motivats per l'aprovació imminent de la Llei de Vegueries. El desplegament de les vegueries ha de comportar principalment la confluència dels mapes

dels diferents departaments de la Generalitat en el de vegueries. És a dir, Torà tindrà tots els serveis supramunicipals dins de la vegueria de la que formi part (sigui la Central o la de Ponent) a diferència del què ha passat fins ara en que en la majoria de temes es depèn de Lleida i en alguns altres, com ara la sanitat, es reben els serveis des de poblacions de la vegueria central. Si considerem que, ni que només sigui per una qüestió de distàncies, a Torà ens convé més tenir els serveis supracomarcal a Manresa o a Igualada pel que la millor solució és formar part del Solsonès, com veurem amb alguns exemples.

SANITAT.- Si ens quedem a la comarca de la Segarra formarem part de la Vegueria de Lleida i, quan s'apliqui el que disposa l'article 7 i la disposició final tercera de la Llei 30 / 2010 de Vegueries, tots els habitants del municipi de Torà hauran d'anar al CAP de Guissona i a l'hospital de Lleida. Si passem a la comarca del Solsonès formarem part de la Vegueria de la Catalunya Central, pel que podrem anar al CAP de Calaf o Solsona i a l'hospital d'Igualada o Manresa. A més, el Consell Comarcal del Solsonès, mitjançant el Centre Sanitari del Solsonès que és una fundació pública comarcal, gestiona directament els serveis sanitaris a la comarca, i ho fa des del CAP i Hospital ubicat a Solsona i des del sots-CAP de Sant Llorenç de Morunys que dona servei als municipis de la Vall de Lord. Quan Biosca i Torà formin part del Solsonès, res no impedirà plantejar un sots-CAP a Torà que doni servei sanitari als 4 municipis solsonencs de la Vall del Llobregós (Biosca, La Molsosa, Pinós i Torà). Per a més informació sobre els serveis sanitaris del Solsonès podeu accedir al lloc web www.cssolsones.com

AIGUA.- Per proveir d'aigua potable el municipi de Torà, la millor solució tècnica i econòmica és connectar la nostra xarxa d'aigua municipal amb la xarxa de la Mancomunitat d'Abastament d'Aigua del Solsonès. Una vegada executada, aquesta connexió permetrà l'arribada de l'aigua per desnivell, sense cap bombeig, a tots els nuclis i masies del municipi de Torà, la qual cosa significarà un important estalvi d'energia elèctrica i una notable millora en la qualitat de l'aigua pel menor contingut de calç de l'aigua del Solsonès. Ja fa molts anys que aquesta mancomunitat subministra aigua a les masies de la part nord de Llanera i Vallferosa, i també fa el subministrament dels municipis limítrofs de Biosca, Llobera, Pinós i La Molsosa, la qual cosa facilita la interconnexió de les dues xarxes. Per altra banda, en 26 anys de pertinença a la comarca de la Segarra, la xarxa d'aigua del Consell Comarcal de la Segarra no ha arribat mai al municipi de Torà i el projecte, ara aturat, que hi ha per fer-ho preveu només fer-la arribar al nucli de Torà, pel que per portar-la als altres nuclis i masies del municipi s'hauria de bombar. A més, tot indica que el preu final per al consumidor de l'aigua de la Segarra seria més alt que si prové del Solsonès. Podeu obtenir més informació de la mancomunitat al seu lloc web www.maas.cat

L'AJUNTAMENT HO TÉ CLAR.- Molta gent no sap que el 14 de setembre de 1987, any en que es van implantar per Llei les actuals comarques, el Ple de l'Ajuntament de Torà, integrat per 9 regidors de CiU, va aprovar, per 5 vots a favor i 4 vots en contra, l'adscripció del municipi de Torà a la comarca de la Segarra. Com que la cosa va anar d'un vot, va quedar demostrat que aquella adscripció a la Segarra era

DE LA SEGARRA AL SOLSONÈS

poc sòlida. Després de pertànyer 22 anys a la Segarra, el 5 de març de 2010, el Ple de l'Ajuntament de Torà, integrat per 6 regidors de CiU, 2 d'ERC i 1 de la CUP, va aprovar, per 9 vots a favor, iniciar els tràmits per canviar a la comarca del Solsonès. Aquesta votació va ser molt més plural, per la concurrència de 3 forces polítiques, i molt més sòlida per la seva unanimitat. A més, el pes polític que tindrà el municipi de Torà a la comarca del Solsonès, on ocuparà el segon lloc amb un 9% de la població de la comarca, serà major que a la Segarra on disposa del tercer lloc amb un 6% de la població de la comarca.

COMARCA DE MUNTANYA.- D'acord amb la Llei 2 / 1983 d'alta muntanya, la comarca de la Segarra no es considera comarca de muntanya i la comarca del Solsonès sí que és de muntanya, pel que el Consell Comarcal i els Ajuntaments del Solsonès poden optar als ajuts que es destinen a les comarques de muntanya. Les actuacions que es poden finançar amb aquests ajuts són el condicionament d'equipaments lligats a l'economia productiva, de suport al sector turístic o de caràcter social, la millora integral de nuclis, l'ordenació i valorització del paisatge i el medi natural, la consolidació d'infraestructures d'electrificació rural, la millora dels camins a nuclis, habitatges disseminats i explotacions agràries, l'accés a punts d'interès turístic o paisatgístic i l'adequació de senders. Els agricultors i ramaders de les comarques de muntanya també disposen de més i millors ajuts destinats a les seves activitats.

CAMINS I CARRETERES.- A diferència de la Segarra, el Consell Comarcal del Solsonès és el titular dels camins principals de la comarca, la majoria dels quals estan enquitranats, i s'ocupa del seu manteniment i millora. Amb el canvi de comarca i aplicant els mateixos

critèris del Solsonès, alguns camins que ara són de l'Ajuntament de Torà, com ara la carretera d'Ardèvol i els camins de L'Aguda, Cellers, Claret, Llanera, Puig-redon, Sant Serni, Vallferosa, Palouet i altres, passarien a formar part de la xarxa de camins del Consell Comarcal del Solsonès. Per altra banda, la carretera LV-3005 de Torà a l'Hostal Nou, que ara és de la Diputació de Lleida i que mai hi ha fet una millora integral, amb el canvi de comarca quedaria, en la seva totalitat i a mig termini, en mans de la Vegueria de la Catalunya Central amb més possibilitats d'arranjar-la o fins i tot fer-la nova.

SERVEIS VARIS.- El municipi de Torà ja té diversos serveis a Solsona, de fet forma part del seu partit judicial des de la seva creació l'any 1834. A més del Jutjat, hi té el Registre de la Propietat, l'Oficina de Gestió i Recaptació dels Tributs Locals i el Museu Diocesà i Comarcal. Amb la incorporació a la comarca del Solsonès hi tindrà el Consell Comarcal, l'oficina del Departament d'Agricultura, l'oficina de Treball (ara és a Tàrrrega), l'Oficina Gestora d'Ensenyament, el Centre de Recursos Pedagògics, els Mossos d'Esquadra, etc. Amb la incorporació a la comarca del Solsonès el municipi de Torà obtindrà, de ple dret i de forma planificada i progressiva, tots els serveis públics de la mateixa comarca (Solsonès) i de la mateixa vegueria (Catalunya Central - Manresa), enlloc de tenir-los escampats arreu.

BEQUES.- La majoria de beques per estudis, transport escolar i servei de menjador escolar són molt semblants a les dues comarques, però les famílies residents a les comarques de l'Alt Pirineu, Aran i Solsonès, que tinguin algun dels seus membres matriculat en una universitat catalana, poden obtenir un ajut per a desplaçament i allotjament fora de la comarca de residència, per un import màxim de

2.000 euros per cada curs acadèmic. Aquest ajut que és compatible amb altres ajuts obtinguts per altres conceptes no es pot demanar si es resideix a la Segarra, tal i com es pot comprovar en el lloc web www.gencat.cat/agaur

50 RAONS PER AL CANVI DE COMARCA.- La Memòria Justificativa de la Incorporació del Municipi de Torà a la Comarca del Solsonès, feta pel professor Jesús Burgueño del Departament de Geografia i Sociologia de la Universitat de Lleida, que es pot consultar a l'ajuntament de Torà, identifica i descriu 50 raons molt diverses que avalen i aconsellen el canvi del municipi de Torà a la comarca del Solsonès. La Comissió de Delimitació Territorial de Catalunya, una vegada examinada l'esmentada Memòria, va aprovar per unanimitat aquest canvi d'adscripció comarcal.

EN RESUM.- Una vegada estudiat el tema en profunditat, la millor opció d'adscripció territorial per el municipi de Torà és la incorporació a la comarca del Solsonès, que per llei forma part de la Vegueria de la Catalunya Central (Manresa), i així deixar de formar part de la comarca de la Segarra que per la mateixa llei forma part de la Vegueria de Lleida. Aquest canvi de comarca, que es planteja per tenir més, millors o iguals serveis públics o administratius i tenir-los més propers o igual de propers que ara, ha estat aprovat per l'Ajuntament de Torà per unanimitat, pel Consell Comarcal del Solsonès, per majoria absoluta i sense cap vot en contra, i per la Comissió de Delimitació Territorial per unanimitat. Tanmateix, haurà de ser ratificat en referèndum per més de la meitat del cens electoral del municipi de Torà, pel que seran els veïns i veïnes els que decidiran.

Josep Anton Vilalta

MOTIUS D'UN CANVI... O NO

3 MOTIUS PEL NO A LA SECESSIÓ DE TORÀ

Una reflexió racional, asèptica i objectiva de les motivacions, porten a rebutjar la secessió de Torà cap al Solsonès o, al menys, titllar-la de visceral, reactiva o gratuïta...

Històricament, la vila de Torà mai ha estat vinculada al Solsonès. Al segle XIV s'inclou dins la vegueria de Cervera i Prats, al segle XVI dins la "vegueria de Segarra" dels Cardona, al 1719 formant part del Corregimiento de Cervera i al 1931 de la comarca de la Segarra. Sense oblidar com, al llarg del segle XIX, les simpaties lliberals de la "molt lleial i constant" vila de Torà, reforcen els lligams amb Guissona i Cervera, front les terres del Solsonès, abonades als legitimistes i amb la disputada capitalitat carlina de Solsona al capdavant... Ara bé, si com a vinculació es considera l'organització episcopal, aleshores Cervera i Tàrrrega també haurien de passar al Solsonès.

Geogràficament, la frontera natural entre la Segarra i el Solsonès pot identificar-se amb els contraforts de les serres de Pinós i de Castelltallat, i no pas amb la ribera del Llobregós, que té un paisatge marcadament segarrenc, cosa que va condicionar que Torà (i Biosca) fossin territoris de frontera, però integrats dins la Catalunya Nova (a diferència dels de la Catalunya Vella, marcats pel predomini de masies).

Des del punt de vista identitari, és constatable que Torà sempre ha afirmat certa identitat pròpia, i no supeditada a Cervera, ni Solsona. Ja amb els Cardona ostentava la capitalitat de la vegueria i l'any 1931, tot i declarar-se integrants de la Segarra, reivindiquen ser el centre dels municipis de la vall del Llobregós, teixint llaços amb els

municipis de la vall i de l'Alta Segarra, d'entre els quals ostentaria el lideratge, compartit amb Calaf. En aquesta línia i en aquest àmbit geogràfic, l'any 2001, l'informe Roca proposa la creació de la comarca de l'Alta Segarra, dins la vegueria de la Catalunya Central, mentre que, des de fa anys, el Consorci de municipis de l'Alta Segarra avança per constituir la seva entitat pròpia, diferenciada de l'Anoia i el Penedès; una alternativa valenta i estratègica podria ser apostar per aquesta unió, fora de la Segarra actual i del Solsonès.

Per coherència, cal incidir en que Torà sempre s'ha oposat a la secessió cap a Llobera de les masies de l'antic terme de Llanera (aquest sí amb vincles estrets amb el Solsonès), amortitzat l'any 1968 i integrat dins del municipi per obra i gràcia dels tripijocs de cert funcionari municipal. Que ara vulgui mantenir el lligam amb les masies i passar en bloc de comarca, sembla una estratègia, com a mínim, poc coherent.

Econòmicament, Torà (i Biosca) són des de fa anys beneficiàries de les Indemnitzacions Compensatòries per Muntanya o per Zona Desafavorida. No obstant, el seu pagament roman aturat des de l'inici de la crisi financera. Per tant, no és cert que el traspàs al Solsonès vingui a incidir en rebre o no aquestes ajudes.

Des del punt de vista agrari, considerant les millores en el cobrament dels Ajuts Directes de la DUN (antiga PAC), és cert que els pagesos de la regió agronòmica del Solsonès reben més ajudes que els de la Segarra, però el canvi de comarca administrativa no suposa necessàriament el canvi de regió agronòmica. A més, la reforma de la

DUN que s'està ultimant des d'Europa, acabarà amb aquestes diferències de percepcions per territoris, amb l'objectiu d'igualar a tothom amb independència de la geografia. A més, cal considerar que amb prou feines un de cada cinc toranesos i toraneses rep aquestes ajudes, per la qual cosa la seva legitimitat per condicionar aquesta decisió esdevé més que qüestionable.

En quant a l'organització sanitària, l'esmicolament de la Sanitat Pública catalana que es projecta des de l'actual Govern de la Generalitat i el nou model de gestió privada, pot provocar que els municipis de la Segarra esdevinguin encara més dependents de Lleida, en detriment d'Igualada o Manresa, patint el menysteniment que es percep des de la capital del Segrià. Aquest podria ser un bon motiu per abandonar la Segarra i integrar-se a la Catalunya central, però –des d'aquest punt de vista– seria desitjable per a tots els municipis segarrencs, i no només els de la vall del Llobregós.

Políticament, el joc de majories i minories entre partits polítics predominants a la Segarra i el Solsonès, així com tensions successòries inconfessables i certs deliris de poder, embarren un fangar sobre el qual és millor passar de puntetes i amb el nas tapat.

Per tot això, la qüestió es redueix a un sentiment de pertinença i estimació a un territori. Sentiment que, val a dir, hauria de ser correspost des de la resta dels agents i municipis de la Segarra perquè el vincle es perpetués sobre l'amor i no sobre el mer interès o l'esgotadora rutina.

Jaume Moya

LA COLLITA - 2014

Marc Badrenas - Castellfolit de Riubregós

La collita d'enguany ha anat força bé dins de la mitjana en aquesta zona, tot i que no te res a veure amb la de l'any anterior que va ser extraordinària. El cereal no va tenir una bona naixença, ja que va ser sembrat en sec. Posteriorment, la pluja que va caure va portar un ambient força fred, afectant així el desenvolupament de la planta. No obstant això, als inicis de la primavera, les pluges que van caure va portar a una bona recuperació de la collita tot i que les primeres setmanes de maig van ser molt seques, amb unes elevades temperatures i un fort vent.

Pel que fa als rendiments, en global han oscil·lat al voltant de 3.500 i 4.500 kg/ha, en un any en que l'ordi ha estat millor que el blat. En general, el pes específic del cereal ha estat bastant baix, ja que el gra ha quedat prim. L'ordi també s'ha vist afectat pel síndrome de l'espiga dreta.

Josep Verdés - Vicfred

A Vicfred la collita ha estat molt atípica. Es va haver de endarrerir la sembra per la sequera de l'estiu i principis de tardor, fet que va ocasionar una mala naixença del cereal i el posterior atac del cuc. A la sortida de l'hivern va ploure i la collita es va refer bastant i els camps van canviar com de la nit al dia. A la primavera, i sobretot al maig, va ploure molt poc i, com cada any, vam tenir vent de d'alt, anomenat també "vent de la fam".

Malgrat tots aquests entrebancs, l'any no ha anat tan malament com semblava i el rendiment en ordi ha estat al voltant dels 4.000 kg/ha de promig. Pel que fa al blat el rendiment ha variat segons la varietat i ha estat molt semblant a l'ordi en producció i la cosa ha oscil·lat entre els 3.600 i els 4.000 kg/ha, depenent també dels llocs. A Vicfred, a causa de la sequera de finals d'estiu passat, ningú es va arriscar a fer colza.

Ramon Pujol, cal Borràs - Massoteres

El Ramon compagina la feina a la CAG, amb el conreu de la seva propietat agrícola als termes municipals de Massoteres i Ivorra. Aquest any a Massoteres hi ha hagut bona collita, amb rendiments superiors al que s'esperava. La falta de pluges als mesos de gener i febrer feia presagiar una collita desastrosa, però la pluja que va caure a l'abril i a principis de maig va salvar la collita, que finalment ha estat bona. D'ordi s'han obtingut uns rendiments d'uns 4.500 kg/ha, mentre que en blat han estat inferiors, cap als 4.000 kg/ha. Aquests rendiments són inferiors a l'any passat, que va ser excepcional.

Josep Condal - Sanaüja

Al terme de Sanaüja la collita ha estat bastant justeta, amb alguna excepció depenent de si hi ha algun tros de terra més bona. Però el rendiment, en general, no crec que arribi pas als 3.000 kg/ha. Les causes han estat diverses, des del fet que quan començava a néixer hi va haver unes gelades molt fortes que van afectar tota la zona del riu, fins al fet que a finals de maig hi va haver una setmana de "marinot", el vent calent que no va deixar acabar de fer la planta. En definitiva, una collita bastant per a oblidar, després d'uns anys que en general havien estat bons.

Jordi Alsina Vilaseca, casa Escura - Calonge de Segarra

Aquest any es va haver de sembrar en sec. Al novembre va fer una pluja bona, però a darrere va vindre un fred fort per l'època que va dificultar molt la naixença, especialment del blat, que va néixer molt clar. A finals d'hivern/principis de primavera va tornar a ploure i la collita va revenir molt però maig i juny van ser secs i el blat i les varietats d'ordi més tardanes es van veure afectades per aquesta secada. A finals de juny/principis de juliol han tornat a arribar les pluges, les quals han fet que s'allargués una mica més la sega.

La collita d'aquest any la podríem considerar "normal" amb uns rendiments entre 4.000 i 5.000 kg/ha d'ordi, mentre que el blat i l'ordi tardà s'ha quedat entre 3.500 i 4.000 kg/ha.

Josep Puig, cal Xolis - Biosca

Segons Josep Puig de cal Xolis, aquest any la collita ha estat molt irregular depenent de la zona del municipi. També va tenir la seva afectació la pedregada de l'onze d'abril, que va fer malbé molts camps d'ordi i especialment de colza.

La producció de collita ha estat més o menys d'uns 3.500 kg/ha fent una mitjana de les diferents zones del municipi. Hi ha llocs on l'ordi ha donat uns 2.000 kg/ha i el blat uns 2.500 kg/ha i en altres zones ha doblat la producció.

Gerard Castellana - Torà

El Gerard Castellana compagina les feines del camp amb la seva professió de mestre de primària a l'escola Mare de Déu del Roser de Guissona. La collita d'enguany ha estat per sota de la mitjana esperada ja que a l'hora de néixer no ho va poder realitzar amb òptimes condicions a causa d'una tardor seca i de les gelades. Tot i així les pluges de la primavera la van ajudar a créixer i quan tot semblava que s'arreglaria bastant un altre cop la falta de pluja va produir que el cereal no granés prou bé. Pel que fa la temporada de sega, comentar que ha estat un any complicat ja que hi ha hagut molts dies de pluja que han obligat a parar durant uns dies i això ha allargat aquest període.

Pere Garriga - Ardèvol

La collita d'enguany a la zona del Solsonès ha anat molt bé. Aquest any ha plogut molt a última hora, quan a molts llocs la collita ja estava feta però aquí es va poder aprofitar bé l'aigua encara. Tot i això, es porta un retràs de 10 dies en la collita degut a les pluges. Enguany els preus són a la baixa, tot i que la collita és menor no tenim els preus de l'any passat ni els de fa dos anys perquè encara queda cereal acumulat de l'exercici anterior.

Ha estat sens dubte un bon any per la colza perquè les cases comercials tenen tractes per fer biodiesel. En canvi, el mercat comercial de la palla està a 0 perquè encara queda estoc de l'any passat i molts pagesos l'han agafat per consum propi i la resta l'han deixat triturada als trossos.

Pel que fa a l'ordi i el blat han sortit produccions mitjanes d'uns 5 mil o 6 mil kg. De cara l'any vinent s'hauria de controlar la fauna salvatge, sobretot els porcs i els cabirols que cada cop n'hi ha més i són un problema a l'hora de cultivar. (Entrevista i fotografia: Meritxell Garriga)

LLUMS I OMBRES DEL NOSTRE ROMÀNIC

EL CAS DEL MONESTIR DE CELLERS

Aprofitant l'efemèride de l'espectacle "Iter luminis" de Lídia Pujol, el propassat 30 de maig, vaig tenir l'oportunitat de "re-visitat" el monestir de Cellers, al qual feia temps que no hi anava. A l'arribar-hi, em trobo un cartell que ens indica que l'edifici ha estat beneficiari del programa de rehabilitació "Romànic Obert", patrocinat per l'Obra Social de La Caixa, en col·laboració amb la Generalitat de Catalunya. Segons el cartell anunciador, les obres o la intervenció al monestir s'han focalitzat en dos punts: la coberta de l'església i la restauració (completa) de l'edifici de la rectoria annexa. Però ens sorprèn comprovar que el gruix més important de les obres no ha estat practicat a l'església –que evidencia encara mancances importants– sinó a l'antiga rectoria del segle XVIII, que era un edifici abandonat. Es tracta,

com l'església, d'un edifici propietat del bisbat de Solsona, que un cop restaurat podria treure'n un rendiment en un futur, llogant-lo com a habitatge.

Això no deixa de cridar-me l'atenció, sabent com sé que la selecció d'edificis que havien de ser beneficiaris del Programa Romànic Obert havia estat molt estudiada –tots els edificis que serien restaurats tenien en comú el fet d'haver estat declarats Bé Cultural d'Interès Nacional per la Generalitat de Catalunya i estaven repartits en 25 comarques (a la Segarra, a part del monestir de Cellers, en fou beneficiària l'església de Sant Esteve de Pelagalls).

Així doncs, davant d'aquesta evidència no ens deixa de semblar estrany que una quantitat –que d'entrada sabem que era de 130.000 euros– que havia de ser

SERVEIS FUNERARIS DE TORÀ, BIOSCA I SANAÜJA
FUNERÀRIA MONTANER DE CALAF

SERVEI PERMANENT 24 HORES

Avda. de la Pau nº 12 CALAF tel. 938698548 - 938698491 - 938680011

REPRESENTANT A TORÀ

LLUÍS SOLÉ MONTAÑA i TERESA MIRASÓ PASCUET
C/ Sant Gil nº 1, 2on, 4ª edifici Molí. Torà telf 699373274

REPRESENTANT A BIOSCA I SANAÜJA

ANTONI PARRA LÓPEZ
C/ Vilas s/n. Sanaüja tel. 973476078 - 679483950

ah **agriplant huguet s.l.** *jardiniers*
el meu servei a Calaf des de 1988
tel: 93 880 0212 info@agriplanthuguet.cat
Ctra de Ponts s/n Calaf 08280
www.agriplanthuguet.cat

OBERT DIUMENGES I FESTIUS!

- Servei integral de jardineria
- Racó del Gourmet
- Moble antic restaurat
- Nutrició animals de companyia
- Tractaments d'aigües
- Flors i plantes
- Decoració esdeveniments

íntegrament destinada a arquitectura "romànica", s'hagi invertit en una bona part (després sabem que es tracta del 70% d'aquesta quantitat) en restaurar un edifici modern i d'escàs interès arquitectònic i artístic. És llavors quan la meua curiositat i estranyesa em duu fins a la pàgina web de la pròpia Generalitat on hi ha el desglossament previst de la inversió dels 130.000 euros, que s'havien de repartir de la següent manera:

- Repàs de les teulades principals.
- Finalitzar treball iniciat en les cobertes.
- Consolidació estructural dels murs i construcció de teulada.
- Enderrocar revestiments perillosos de l'interior de l'església.
- Neteja interior i reparació de parets.
- Correcció d'humitats del terreny.

Que jo sàpiga interpretar, aquí no es diu res de fer obres en cap rectoria. Per contra, el resultat de la intervenció a l'església deixa força que desitjar respecte a les expectatives generades per aquest document, fet que només s'explica perquè la major part de la inversió hagi anat, en realitat, destinada a la rehabilitació completa de l'esmentada rectoria.

I de fet, no sóc pas jo qui fa cap "descoberta" en

aquest sentit (diguem que jo estava bastant "a la lluna") sinó que fa aproximadament un any i mig que la CUP de Torà ja ho havia denunciat i en notícia apareguda a la premsa el mes de maig de 2013, fins i tot el regidor de cultura del propi Ajuntament qualificava en declaracions al diari Segre de "lamentables" les obres que s'estaven fent a Cellers.

En definitiva, el que sí resulta lamentable és el paperot de les administracions o institucions implicades: el Bisbat de Solsona (o hauria de dir directament el bisbe?), per reconduir cap a una altra finalitat uns diners que anaven destinats únicament a la rehabilitació de patrimoni arquitectònic i artístic; l'Ajuntament de Torà, per "deixar-ho passar" o el que sigui; la Generalitat i La Caixa, ja que potser haurien de controlar una mica més on van a parar els diners dels programes que patrocinen.

Maria Garganté

SERVEI DE GASOIL A DOMICILI

TALLER DE REPARACIONS
DE VEHICLES

**TALLER AGRÍCOLA
NOGUEROLA**

Ctra. de Torà, s/n
Ardèvol de Pinós

Telèfon:
973 47 35 84

HORARI D'AUTOBUSOS

DIRECCIÓ BARCELONA

	Horaris		Preu anada	Anar/Tornar
ANDORRA	5,50	15,50	28,85	50,85
SANAÜJA	7,44	17,51	16,50	29,90
BIOSCA	7,51	17,58	15,90	28,70
TORÀ	7,56	18,02	15,20	27,45
CASTELLFOLLIT	8,02	18,08	14,70	26,50
CALAF	8,14	18,20	13,15	23,70
BARCELONA	9,45	20,00		

* Preus fins a Barcelona

DIRECCIÓ ANDORRA

	Horaris		Preu anada	Anar/Tornar
BARCELONA	7,30	15,00		
CALAF	9,01	16,31	13,15	23,70
CASTELLFOLLIT	9,13	16,43	14,70	26,50
TORÀ	9,19	16,49	15,20	27,45
BIOSCA	9,24	16,54	15,90	28,70
SANAÜJA	9,31	17,01	16,50	29,90
ANDORRA	11,40	19,15	28,25	50,85

*Preus des de Barcelona

Línia Manresa

Dimarts - Dijous - Dissabte

Torà	Manresa		
Horari	Hora	Preu	Preu
	arribada	trajecte	A/T
➔ 07:59	09:00	6,95	12,55
➤ 13:31	12:30	6,95	12,55

Línia Lleida

Dilluns - Dijous - Divendres

Biosca	Lleida		
Horari	Hora	Preu	Preu
	arribada	trajecte	A/T
➔ 07:06	08:35	11,50	23,00
➤ 14:29	13:00	11,50	23,00

VIGILA AMB AQUESTA BÈSTIA

Per molt inofensiva que sembli, una crema no ben controlada de rostolls pot convertir-se en el pitjor depredador del bosc i és una de les causes més freqüents d'incendis forestals a Catalunya. Perquè qualsevol descuit pot convertir-se en una bèstia perillosa per al nostre entorn. L'espurna d'una barbacoa, d'una radial o d'una eina de bricolatge, una cigarreta mal apagada, uns focs d'artifici, una crema de rostolls... La prevenció és la millor arma per combatre-les, i garantir la protecció de les persones i del medi natural.

**AL BOSC, QUALSEVOL DESCUIT POT SER EL PITJOR DEPRADOR.
EN CAS D'INCENDI, TRUCA AL 112.**

Diputació
Barcelona

Mancomunitat
de Catalunya
1914 2014

1714 / 2014

Generalitat
de Catalunya

Informa't del risc d'incendis en temps real a [#vigilaambaquestesbesties](#)

@emergenciescat @112 @bomberscat @transit @meteocat @mossoscat @agriculturacat

EXCAVACIONS GERMANS

CASES

Oficines i magatzem: Polígon l' Aguda II, nau 8
25750 TORÀ (LLEIDA)

Tel / Fax: 973.47.36.16 / 629.28.55.18

e-mail: germanscases@excavacases.es

EXCAVACIONS - TRANSPORTS - CONTENIDORS - MATXUQUEIG

**RECOLLIDA
I APLICACIÓ
DE PURINS**

Tel. 973 524 072

610 606 413

CAL MOLINS - IVORRA

Plaça Major - Claret de Torà
telf. 973296008

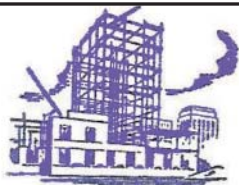
Restaurant "Can Solé Xic"
Turisme rural "Cal Miramunt"
calmiramunt.claret@viladetora.net

Perruqueria
Carmen's
HOME i DONA

Depilacions, solarium...

Plaça del Vall, 8
Tel. 973 473 106
TORÀ (Lleida)

**Construccions
Sant Gil, S.C.C.L.**

c/ Montsec, 21 - 25750 TORÀ
Tel. 973 473 547 consangil@telefonica.net

Atenció personalitzada per a
avis i/o malalts, a domicili.
Servei de neteja per a
particulars, despatxos,
obra nova...

Av. Ponts, 1 - GUISSONA
973 55 25 02 - 618 72 88 59
sad_segarra@yahoo.es

assessoria

COFISCO
S.L.

Plaça de la Creu, 3
25750 - TORÀ (Lleida)

Tel. 973 473 317

Fax 973 473 644

e-mail: cofisco@telefonica.es

cal mas
C.C. 00313 04411

25750 TORÀ | LA SEGARRA | LLEIDA
TELS. 973 473 581 | 616 086 185
FAX: 973 473 107 | www.calmas.net

Activitats d'estiu

Mireia Duran. - En aquests darrers mesos Càritas Interparroquial de Torà ha treballat tant per preservar la continuïtat de les activitats i tasques ja iniciades com en idear-ne de noves a fi d'arribar a tothom.

Hem continuat el nostre espai de trobada en el que s'han estat i s'estan realitzant un seguit de treballs manuals que tenen com a destí final ser els obsequis de la primera tómbola que es realitzarà els dies de la Festa Major de Torà a benefici de la nostra entitat.

Coincidint amb la diada de Corpus, dia de la caritat, Càritas Interparroquial de Torà va iniciar una campanya per fomentar el soci i el voluntariat. Seguint el lema "Sense tu no sóc nosaltres" vol potenciar el valor de tots i cadascun de nosaltres perquè la nostra actitud farà possible un món millor, més humà, social i solidari on

l'Amor sigui la raó principal de la nostra convivència.

Durant el mes de juliol vam tenir la sort de poder apropar Càritas Interparroquial de Torà els joves d'aquest poble, se'ls va fer partícips del nostre treball, què fem, qui som i què podem fer a favor d'un consum responsable.

Per últim volem agrair a l'Ajuntament de Torà el gest social i solidari que ha mostrat fent-nos entrega d'un ordinador que serà de gran utilitat tenint en compte el treball que en aquests darrers anys s'està generant des de la nostra entitat.

Recordem que ens podeu trobar al local Parroquial Plaça del Vall núm. 15 els dilluns de 10 h a 13 h (educadora social), o en els horaris d'obertura del rober, dissabtes d'11 h a 13 h.

Us agraeix la vostra companyia.

Fins aviat.

Plaça d'Hostal, 1
Telèfon 973 47 30 00
25750 Torà (Segarra)

TERCERA VIA?

Ara resulta que el cap de turc dels socialistes, en Miquel Iceta, en veure que tothom parla de la tercera via sense saber de què es tracta, ha fet una proposta de pregunta per a la consulta del 9 de novembre. En realitat, seria proposar una tercera via, que no es altra cosa que bastant menys del que proposava l'Estatut. El mateix que ja es van cuidar de carregar-se els *aznaristes* del Tribunal Constitucional.

Ara, si volen que parlem d'això, ho farem, però de cap manera renunciarem a la pregunta pactada entre la majoria de les forces polítiques de Catalunya, tot plegat perquè ens hagin fet una proposta tramposa d'última hora. I en tot cas en parlarem després que l'Estat espanyol demani perdó per l'afusellament del president Lluís Companys en un acte solemne amb les màximes autoritats presidides pel rei Felipe VI.

També que el Tribunal Constitucional esmeni la decisió de liquidar l'Estatut aprovat pels catalans en un referèndum i que es restitueixi íntegrament el text aprovat pel Parlament el setembre del 2005.

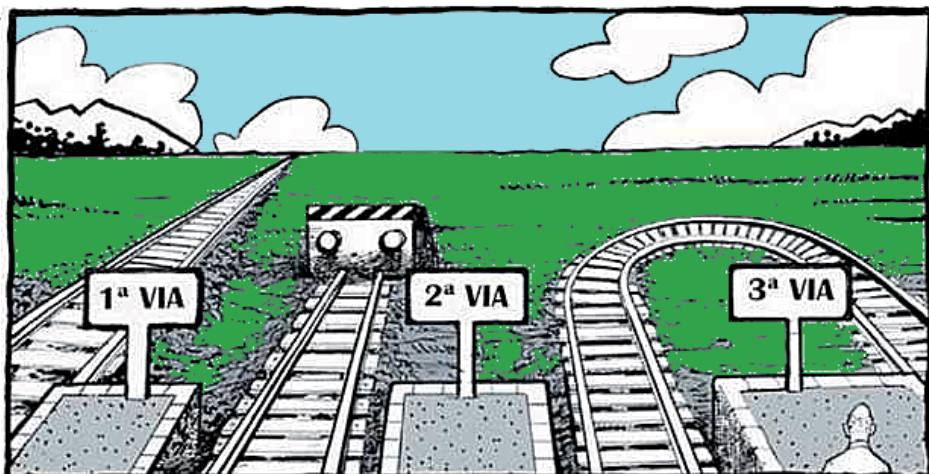
Que s'aturin totes les sentències invasives sobre la immersió lingüística que no reconeixen l'autoritat de la Llei d'Educació de Catalunya. Que se suprimeixi la llei de llengües de l'Aragó que denomina 'LAPAO' el català de la Franja. I, evidentment, que es retiri completament la LOMCE promoguda pel ministre Wert.

Que l'Estat espanyol faci la petició formal per a l'oficialitat del català a la Unió Europea. Que el Congrés espanyol i el Senat reformin sengles reglaments per permetre les intervencions i les activitats parlamentàries en català.

Que l'Estat ordeni les inversions immediates per a començar la construcció del corredor mediterrani amb amplada de via europea.

Que les seleccions catalanes puguin disputar competicions

	
	<p><i>Fem les vostres participacions personalitzades i de franc per a la Loteria de Nadal i Reis</i></p> <p><i>Tenim números abonats de tots els acabaments</i></p> <p><i>Us enviem la loteria de qualsevol punt d'Espanya</i></p>
	<p>LOTERIA "EL MERCAT" DE CALAF</p> <p>C/ Sant Jaume, 31</p> <p>08280 CALAF</p> <p>Tel. 93 869 91 54</p> <p>loteriaelmercat@hotmail.com</p>

oficials internacionals i no siguin boicotejades per les institucions espanyoles. Que els conductors dels Països Catalans puguin portar el CAT a la matrícula enlloc de l'E d'Espanya.

Que torni a obrir la Ràdio Televisió Valenciana i s'activi automàticament la reciprocitat total dels canals públics de tot el país.

Que es retornin a Catalunya els interessos pagats en concepte de retorn del crèdit del fons de liquiditat autonòmica (FLA) i es paguin els deutes de la disposició addicional de l'Estatut. Que s'ordini una distribució equitativa i proporcional dels objectius de dèficit públic entre l'Estat, els governs autonòmics i els municipis d'acord amb les seves càrregues socials.

Que l'Estat espanyol reconegui l'espoliació fiscal sostinguda en una moció aprovada per dues terceres parts del Congrés espanyol. I que s'aprovi la reforma del sistema de finançament amb una limitació del dèficit fiscal del 2,5% del PIB.

Que s'estableixi l'obligatorietat d'entendre el català en tots els tribunals de justícia dels Països Catalans per respectar els drets lingüístics dels ciutadans. Que s'acomiadin tots els agents i funcionaris de l'Estat que hagin humiliat o discriminat ciutadans per raó de llengua o d'identitat.

Que retirin tots els policies espanyols, guàrdies civils i l'exèrcit del territori català. Que la delegada del govern espanyol procuri pel bon funcionament de les

institucions espanyoles a Catalunya i el compliment dels seus compromisos amb el govern i els ciutadans, en lloc d'assetjar –amb diners públics– els municipis per la bandera espanyola o les mocions de sobirania aprovades.

Que es renunciï definitivament al transvasament del riu Ebre i que s'abandonin tots els projectes que malmeten el territori i el medi natural de les nostres comarques.

Que el rei d'Espanya passi per totes les ciutats i viles cremades durant la guerra de Successió per demanar perdó i reconèixer que és monarca per aquells fets desgraciats. En aquests mateixos actes de petició de perdó, que reconegui que la llengua espanyola va ser una llengua d'imposició i que es va perseguir el català.

Una vegada fet tot això, i no pas abans, estudiarem amb molt de gust qualsevol proposta que ens vulguin fer de convivència i d'encaix. Que no ens prenguin per ases ni per beneïts. Tot això s'ha acabat. Catalunya ja no fia. La 'diversitat en la unitat' d'aquests últims tres-cents anys ja l'hem tastada. A fededéu que l'hem tastada.

Els catalans ens expressarem sobre si volem un Estat independent tant si com no. I si algú es pensa que un joc de mans improvisat impedirà que es consulti sobre allò que fa molts anys que es prepara amb honestat, va ben servit.

Quico Perdigo

SUBSCRIPCIONS

i

PUBLICITAT

973 473 265

Jordi Clavier

Fuster ebenista

Mobles a mida, portes, parquet, sostres, finestres i revestiment de parets.
Persianes, mosquiteres de tot tipus i reparacions...

Treballs a tota la comarca

649 029 827

Massoteres

info@fusteriaclavier.com

www.fusteriaclavier.com

A FAVOR DE LA VIDA

En l'apartat d'opinió del número 64 (mes d'abril de 2014), hi havia un article on es defensava amb contundència l'avortament gratuït i públic per a totes les dones que volguessin avortar: "Dret a parir, dret a decidir".

Una servidora respecta l'opinió d'aquest senyor, però no la comparteixo ni jo ni la meua família, i la veritat em vaig sentir molt trista, fins al punt que he decidit contestar-la.

L'avortament, per més que es vulgui suavitzar amb les paraules "interrupció de l'embaràs", no és altra cosa que esborrar del mapa un ésser viu, un infant indefens, sense que cap llei l'empari i el protegeixi de la mort.

Aquella coseta tan petita –això explicat pels mateixos metges avortistes– quan van per donar-li la injecció letal, com si ho pressentís, va d'un cantó a l'altre del ventre de la mare intentant esquivar la punxada fatal. Veure un avortament per ecografia és esborrador. Si la persona que vol avortar l'hi passessin aquest video segur que es faria enrere. En la societat d'avui falta informació i formació sobre la sexualitat, per part de persones expertes en la matèria.

Els metges, en tota aquest allau d'avortaments, foren les persones adequades per donar informació i conscienciar la dona (i també l'home que no es pot deixar fora d'aquest afer), perquè ells saben molt bé el que passa dins el ventre de la dona quan després de fer l'acte sexual queda embarassada. El que s'ha produït és el començament d'una nova vida amb el seu ADN propi, aquell infant que no arriba ni a ser un pinyol d'oliva de tan petitó que és, ja se li sent el cor que batega.

Sembla que les persones ens hàgim tornat insensibles, només ens omplim la boca de la paraula llibertat; amb aquesta paraula tot queda permès: avortar, morir dignament, viure en parella trencant la institució de la família i del matrimoni, etc. etc.

Avui qualsevol parella de joves i no tan joves es coneixen una tarda o nit en qualsevol lloc d'esbarjo i patapum! ja fan l'amor; després pastilleta i endavant que no ha passat res; i si queden embarassades ja pagarem entre tots el dret a l'avortament. Doncs no

hi estic d'acord, qui vulgui avortar que ho pagui de la seva butxaca, o que es formi bé per tot el que li pot venir al damunt després de fer l'amor (amor entre cometes, eh!).

Voldria deixar ben clar que l'avortament, ni a terminis ni per cap circumstància de malformació, és una cosa reprovable, embruta la consciència del qui ho fa i del qui ho practica. També voldria remarcar que les mares que vulguin tirar endavant amb el seu embaràs haurien de trobar suport de l'Estat i de tots nosaltres. La nostra ajuda per tot el temps que calgués perquè al seu filllet no li faltés de res.

Per favor, no ens deixem menjar el coco que tot és vàlid en nom de la llibertat. Siguem conscients i aprenem a pensar les coses amb el nostre propi criteri. Sapiguem destriar el blat de la palla, som terra de pagès... Valorem la vida dels no-nats, de les persones grans, de les persones malaltes, de les persones discapacitades; estimem-les que la paraula amor es fa servir molt i a vegades fora del seu contingut.

Respectar les persones és respectar la natura, i oi que amb això hi estem d'acord? Ah! També el Papa Francesc s'ha sumat pel Twitter a la marxa a favor de la vida que es va fer fa poc als Estats Units d'Amèrica.

Felicités Closa

CALOR D'ESTIU COM CADA ANY, O NO

Ja som ben endins de l'estiu i la calor es deixa sentir per tots els racons de la nostra vall del Llobregós. Ha vingut una mica tard enguany, això sí per estar-s'hi dies més o menys com cada any i a poc a poc, tot i que li ha costat, ha anat entrant dins les nostres llars escolant-se per una esclatxa o passant quasi de puntetes per sota la porta i ara els mortals només podem fer dos coses, o aguantar-nos o combatre-la que és el més sensat si hom té dos dits de front. I jo em pregunto si aquet estiu

FORN · PASTISSERIA · CAFETERIA

Plaça del Pati, 4
25750 TORÀ

telèfon
973 47 30 83

FORN · PASTISSERIA · CAFETERIA

**LLIBRERIA
ROVIRA**

Estanc
Papereria
Quiosc
Videoclub
Objectes de regal
Càrregues de mòbil

P/Vall, 16 Torà (Lleida)
Tel. i Fax: 973 473 346
llibreriarovira@hotmail.com

tornarà a ser tranquil o pel contrari no ho serà gens ni mica. En tot cas, ja es veurà què acaba passant.

De moment la nostra comarca lluita per tirar endavant tot mirant de sortir a poc a poc d'aquests anys dolents que hem hagut de patir. Hi trobem a les nostres contradetes per un costat el brogit de la gent del camp immersa en les tasques de recol·lecció del cereal i la palla i per un altre un cert repunt de les petites i mitjanes empreses de casa nostra. Fa la impressió que es vol deixar enrere la greu crisi d'aquests últims temps però a la vegada som conscients que encara, a l'igual que la calor d'estiu, els dubtes i les incerteses sobre si realment anem endavant o no, són entre nosaltres i és que encara hi ha molta gent a l'atur passant penúries tot mirant d'arribar a fi de mes amb dignitat. Aquesta és la crua realitat, nombroses famílies del nostre entorn segueixen passant-ho malament i altres tan sols van fent la viu viu o sigui es donen dos passos endavant i tot seguit un pas endarrere. Ara, això sí, tothom es mereix gaudir d'uns dies de vacances encara que siguin pocs i és que l'important és desconnectar uns dies de tot i tots.

Tothom hem de tenir clar que si ens agafem les coses en positiu, pas a pas, anirem fent front a les adversitats que van apareixen davant nostre i ens en sortirem.

Per desgràcia encara seguim tenint rei que haurem de seguir mantenint in secula seculorum entre tots, i ara per postres per partida doble, o sigui dos reis i dues reines (quins nassos) i, en un altre tema, i com no podia ser d'altra manera, també dono la raó a aquells que tenen clar que des de Madrid ens seguiran empenyant tocant-nos el que no sona amb noves amenaces e imposicions i ofensives recentralitzadores. Una de les últimes bajanades va sobre el tancament probable d'alguns canals de la nostra televisió autonòmica TV3. Això per mi és intolerable i inadmissible i per tant la nostra tele, i que ho tinguin clar, ni tocar-la a l'igual que la nostra llengua i la nostra cultura. Ja n'hi ha prou d'aquest constant atac a tot lo català i per aquest motiu no podem cedir ni un pam més en res. Els ciutadans de Catalunya ens hem de defensar sense afluixar ni cedir ja en cap més aspecte.

Què no veuen que el vas està apunt de sobreixir i que als catalans ja se'ns ha pujat la mosca al nas fa dies i que la gent ja n'està farta d'espoliacions, menyspreus i collonades? El nostre futur com a poble lliure i sobirà està en joc. Passem d'una vegada de la inoperància del govern de Madrid completament, passem també de les seves institucions i monarquies i, si volen reis que se'l mengin amb patates i que se'l paguin ells amb els seus diners i no amb els nostres. Nosaltres com a poble català, a fer la nostra tot esperant que refresqui el temps ben aviat i que arribi l'anhelat mes de novembre. Bon estiu, bones i merescudes vacances i a esperar a veure com s'acaba tot plegat. Malgrat tot feu bondat.

Josep Verdés

PISCINES DE TORÀ

El 21 de juny va començar la temporada de bany amb l'obertura de les piscines de Torà. Enguany, però, la polèmica i el malestar estan servits entre un nombrós grup de famílies de la vila que consideren que els preus dels abonaments i dels cursets de natació són abusius si es té en compte l'estat de conservació de les piscines i si es comparen amb preus de piscines properes de la comarca. Dues representants de les famílies varen poder parlar amb el secretari de l'Ajuntament i amb l'alcaldesa Mercè Valls, que van escoltar les propostes d'abaratiment dels abonaments, però que van justificar l'augment de preus amb la pujada general de les taxes municipals que ja no es poden modificar a aquestes alçades de l'any.

Les famílies, però, no estem d'acord amb aquesta situació, ja que les quantitats recollides cada estiu (que són bastant considerables) no reverteixen directament en la millora de la piscina i la renovació de la mateixa no existeix. Diversos aspectes de l'equipament municipal no compleixen la normativa i qüestionen l'obertura de la mateixa, com per exemple: l'estat de la platja de la piscina, els serveis, els punts de llum, l'aigua calenta

Transports
MOLINS
transportsmolins@gmail.com
Jordi - 652 106 427
c/ Nou, 6 - 25750 Torà

QUEVIURES
Francesc Llordes i Rovira
ESTANC
Plaça Major, 8 - Tel 973 476 055
25753 - SANAÛJA (Lleida)

a la dutxa, la pintura de la piscina, la nul·la existència d'accessos a l'aigua per a persones discapacitades o amb mobilitat reduïda...

Des del grup de famílies es demana que els diners recollits serveixin per a la millora d'un equipament que a Torà és dels més utilitzats, ja que persones de totes les edats en fan ús durant els dies d'estiu i demanen unes instal·lacions en condicions a les quals s'hi pugui accedir amb total tranquil·litat.

L'alcaldesa i el secretari, però, van instar a aquest grup de famílies a redactar un dossier amb les propostes de millora que sorgeixin durant l'estiu i varen prometre escoltar els diferents punts que exposin i posar-los a la pràctica, si és possible, la temporada vinent.

Pensem que la participació dels vilatans i vilatanes en qüestions com aquesta és important per millorar les condicions dels equipaments municipals i per a que els nostres diners siguin usats directament per allò per al que paguem. Esperem, doncs, que l'Ajuntament, s'avingui a escoltar-nos tal i com van

prometre davant de les representants de les famílies.

Per altra banda, però, relacionat també amb el tema de la piscina, el dia 10 de juliol, després de gairebé un mes d'haver presentat la instància a l'Ajuntament, el Casal d'Estiu organitzat per l'AMPA de l'escola Sant Gil va rebre una resposta negativa per part de la Junta de Govern a la gratuïtat de les entrades pels infants que no tenen abonament i que accedeixen a la piscina durant les activitats del Casal. Aquest fet no s'havia produït durant els últims 4 anys, ja que des de l'Ajuntament mai s'havien posat impediments perquè aquests infants poguessin entrar a la piscina gratuïtament. Recordo que el Casal d'Estiu està organitzat pels pares de l'AMPA, que és un temps de lleure que s'organitza sense ànim de lucre i que l'Ajuntament hauria de vetllar perquè aquestes activitats se seguissin fent cada estiu, ajudant en el que calgués a les famílies de Torà i de les rodalies.

Sílvia Peribáñez Cerveró

roba de casa

modes

albert

Rita Brau i Rius

Tel. 973 47 31 01 - TORÀ

EL COLOM DE LA PAU

Tothom sap que la pau ve simbolitzada per un colom. I que si va acompanyat amb un brot d'olivera al bec, per allò de Noé i el diluvi universal, encara més. I si tothom ho sap, sap també que cent coloms o la munió que vulgueu anotar, no sols no simbolitzen la pau, sinó que queden convertits en un exèrcit almenys incòmode que cal combatre fins al punt de l'esterilització i/o l'extermini.

Enllaçat amb l'anterior, salvant totes les distàncies i comparacions, podríem afegir que un individu especialment reconegut i armat, ja sigui soldat, policia o mosso d'esquadra –poso per cas– representa per a la societat un actiu de seguretat, ordre, benestar i pau. I que cent, o la quantitat que vulgueu, dels mateixos, armats fins a les dents, queden transformats en una unitat operativa, un exèrcit, que moltes vegades roman a punt per la lluita, la invasió i l'ocupació.

Podríem afegir tanmateix que un ciutadà pacífic i honorable, respectat i respectuós amb tothom, el trasplantem dins d'un estadi on es dirimeix un campionat esportiu, a poc que es torci la cosa, i en desacord amb l'autoritat del regulador, en aquest cas un àrbitre, aquest ciutadà passa, moltes vegades, no sempre, a militar en un exèrcit entregat a tots els excessos que hom pot imaginar.

Assentada aquesta trilogia inicial, el comentari d'avui està orientat envers la consideració econòmica del paper que representen els exèrcits al servei dels estats que configuren el planeta.

És de manual que en la gran majoria dels països governats per la democràcia, els pressupostos anuals s'estableixen en funció de les previsions d'ingressos via impostos directes i indirectes. Aquest és l'ABC del correcte funcionament de la maquinària estatal. I es destinen a tots els departaments respectius entre els quals hi ha el

Ministeri de Defensa o d'Atac. Trieu.

Algú sap, llevat els quatre que dominen aquesta parcel·la, quin és el pressupost anual dels Ministeris de la Guerra a totes les nacions, inclòs el nostre país? I quina quantitat de material bèl·lic està considerat matèria reservada per no alarmar el personal, atès el volum econòmic que comporta i les milionades que hi són destinades? No és aquest, sempre, d'una opacitat absoluta només a l'abast de quatre privilegiats?

Podem veure, per exemple, sobretot en països del denominat tercer món, com una munió de criatures famèliques, desnudrades i despullades, amb aquella vista tan expressiva que els és pròpia, al voltant de soldats extremadament equipats, amb armes d'última generació, que han costat una pasta considerable, en

contrast amb la misèria d'aquells territoris que semblen d'un altre planeta i que al capdavant estan a tocar de casa nostra.

Siguem seriosos. Una indústria, la del camp bèl·lic, que mou en la globalitat del planeta uns volums dineraris de bilions o trillions –no exagero– i destinada, no a la defensa, sinó a la destrucció de l'adversari, constitueix una vergonya universal que redueix la condició humana a un estadi de submissió absoluta. Perquè una cosa és la protecció que se suposa que cal atorgar a la ciutadania a càrrec de l'exèrcit, que tothom acceptaria com normal, i altra ben diferent que la finalitat castrense consisteixi en atacar, destruir, ocupar i matar.

Us heu aturat mai a considerar com seria el panorama si la despesa militar fos raonable i orientada només a garantir la pau i tranquil·litat dels països respectius? Amb l'estalvi resultant podrien fer-se infinitat d'escoles, molts dispensaris, també hospitals, multitud de guarderies, residències per la tercera edat i tota mena d'instal·lacions per fer la vida més atractiva a tots els ciutadans. I així ens lliuràriem de les imatges colpidores que ens ofereix la televisió i la premsa i que no ens remouen les entranyes a tots nosaltres que vivim en l'opulència. Si fos així no veuríem aquells nens africans esmentats línies amunt, ni les allaus d'africans que desafien la mort al Mediterrani per fugir de la misèria dels seus països a la recerca de l'Europa dels seus somnis. No hi hauria lloc tampoc per les mil i una calamitats que sofreixen en altres indrets i també a casa nostra on són molts a qui els manca el més necessari per viure.

Ja sé que això és com picar al ferro fred o predicar al desert. Però, ho sento, jo ho veig així i així ho explico. La condició humana és d'aquesta pasta i no la canviarem. Quina sort tindríem si arribés altre cop aquell colom bíblic missatger d'un ordre nou, com anunci de que el "diluvi" ja és cosa del passat.

Albert Brau i Bagà

11-9 i 9-11

Que els catalans som víctimes de l'estètica no cal que ens ho digui ningú. Només fa falta mirar el paisatge de números i coincidències que tenim davant, a dos i a quatre mesos vista, per corroborar-ho. Primer, l'11-9, la Diada Nacional de l'Onze de setembre, en què commemorarem el Tricentenari de la caiguda de Barcelona, que va suposar la pèrdua de les llibertats del nostre país (1714-2014). Després, el 9 de novembre (9-11), la data pactada per la majoria parlamentària dels partits polítics del Parlament (CiU, ERC, ICV, CUP) per a celebrar la consulta sobre l'autodeterminació. Alguns ho van veure de seguida: les dues dates són capicua. I és que a falta de poder, hi hem de posar èpica.

Aquest any, el món ha recordat el centenari de l'inici de la 1a Guerra Mundial a Sarajevo. Nosaltres, a més, hem reconegut que el 1914 també va ser crucial per a la recuperació de la via política pròpia. El polític Enric Prat de la Riba va aconseguir un fantàstic joc de triler: unir les quatre diputacions catalanes tot creant la Mancomunitat de Catalunya, la primera institució d'autogovern després de Felip V. Amb gran audàcia i ben pocs recursos, es va fer una important obra de

país, que evidentment incloïa projectes concrets. Amb tot, si la Mancomunitat està recoberta d'una pàtina mítica és sobretot pels seus grans intangibles. Entre aquests, el missatge que, aquí, ens volíem tornar a governar de veritat. S'aplanava així el camí per recuperar el rumb del nostre destí, que malgrat cinquanta anys de dictadures –Primo de Rivera i Franco– havia tornat per quedar-s'hi.

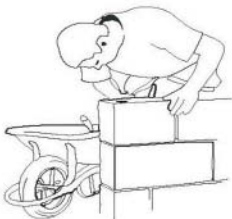
Si la Diada de l'11 de setembre de 2012 vam fer una manifestació massiva a Barcelona sota el lema "Catalunya, nou Estat d'Europa", el 2013 vam crear el país amb la Via Catalana per la Independència. Aquest any, segons informa el canal de notícies 3/24, l'Assemblea Nacional Catalana vol omplir altre cop Barcelona fent una "V" (de "via, voluntat, votar i de victòria") al llarg de les avingudes Diagonal i Gran Via. Segons informa el diari Ara, "posteriorment, l'ANC també té previst de fer entrega al Parlament dels milers de firmes recollides en el marc de la campanya 'Signa un vot per la independència'". Però la cosa no acabarà aquí, sinó que "l'ANC promourà des de l'Onze de Setembre fins al 9 de novembre un acte cada dia sota la campanya 'El país que volem' per tal de "demostrar que estem preparats" i mantenir la tensió i garantir així que la convocatòria de la consulta es fa efectiva".

Esperem que tot aquest múscul exhibit serveixi perquè se celebri la consulta i finalment puguem saber on som. Molts necessitem el 9-N i que, com es diu ara, això ens permeti canviar de pantalla. Es pot entendre que els processos siguin més o menys lents i complexos, però hem de percebre que aquests avancen en alguna direcció. Si no, correm el risc que de postura en postura se'ns acabi l'abecedari. I mentrestant, al cap i a la fi, seguim sent una Comunitat Autònoma i pagant la festa dels altres.

Roger Besora
roger.besora@gmail.com

CONSTRUCCIONS I REFORMES

M. COBERÓ - X. TORNÉ

els paletes del Llobregós

Tel. 620109517 - 690311965

LÍDIA PUJOL AL MONESTIR DE CELLERS

Fermí Manteca.- El dia 31 de maig el monestir de Cellers va viure un dels moments més importants de la seva història recent. La cantautora Lúdia Pujol va escollir aquest lloc del Llobregós per incloure'l en el seu "itinerari d'identitat" d'entre altres 13 llocs emblemàtics de Catalunya. Quasi dues-centes persones es van poder encabir dins el recinte romànic del monestir

tradició, amb el patrimoni, amb la història i, sobretot, amb la gent de cada territori. Per això aquesta cantant, afincada de fa temps a la Vall del Llobregós, s'imbueix de la identitat pròpia de cada lloc i manifesta amb el seu art, amb la seva veu i amb la seva capacitat comunicativa tot el sentiment acumulat al llarg dels segles i fa participar i vibrar els assistents, abraçant-los amb el seu somriure i la seva calidesa.

Cellers va vibrar primer amb la exposició de la seva història i de les seves llegendes, fent memòria dels sants màrtirs Celdoni i Ermenter i de la trajectòria històrica del monestir, a càrrec de Maria Garganté, Joan Gispets i Laura de Castellet. Lúdia Pujol va esmentar i saludar cada una de les cases de la Vall de Cellers i després, a peu de cripta, envoltada dels assistents i acompanyada per Pau Figueras (guitarra), Miquel Àngel Cordero (contrabaix) i el Cor de Vallferosa, va interpretar cançons del "Llibre vermell" de Montserrat,

per participar, més que per escoltar, d'un espectacle molt ben preparat, molt ben ambientat i molt ben aconseguit. L'ambientació artística del lloc de la mà del Marius Codina va ajudar a crear aquella atmosfera que captiva.

Aquesta sèrie de concerts que la Lúdia ha programat i que l'anomena "*Iter Luminis - Camí d'identitat*", és més que una gira artística; és una trobada amb la

el "Misteri d'Eix", i d'altres amb una qualitat encisadora. Al final, tot cantant el "Veni creator", va convidar tothom a baixar a la cripta per acabar cantant tots plegats en una harmonia mística pròpia del lloc.

A la sortida, diferents parades convidaven a tastar productes de la terra. Una tarda de primavera difícil d'oblidar que cal agrair a la Lúdia Pujol i a tots els que van fer possible la vetllada.

MATERIALS PER A LA CONSTRUCCIÓ

Ctra. de Calaf, n.º 1
Pol. Ind. L'Aguda
Tel./Fax 973 47 31 25
25750 Torà (Lleida)

Av. Generalitat, 8
Tel. 973 55 02 02
25210 Guissona (Lleida)

CERÀMICA RAJOLES ARTICLES SANEJAMENT CIMENTOS

Visites
973 473 028

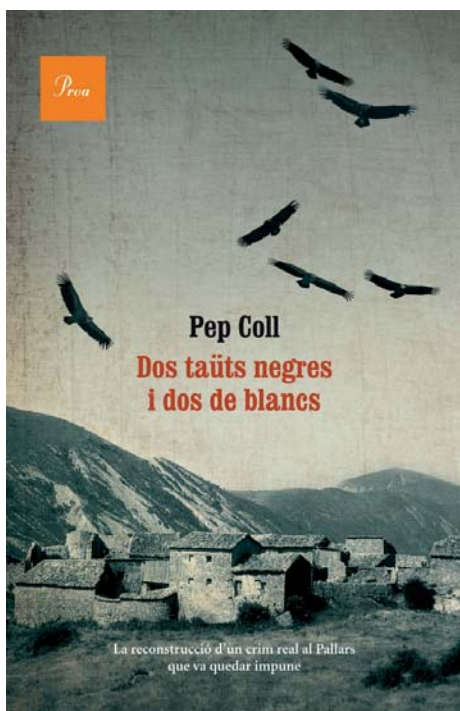
LLIBRES

RECOMANATS

Dani Vidal

PEP COLL
Dos taüts negres i dos de blancs
Edicions Proa (2013)
435 pàgines

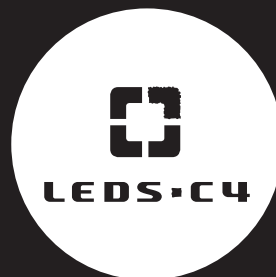
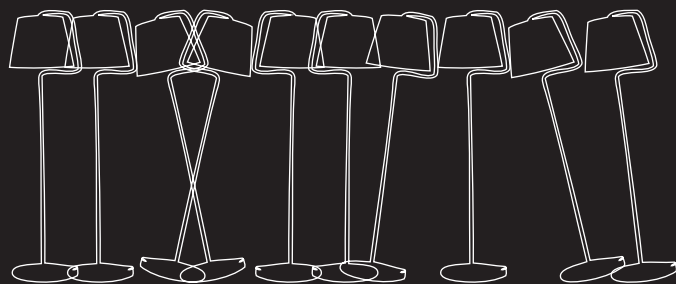
Pep Coll (Personada, Pallars Jussà, 1949) és conegut pel recull de llegendes del Pirineu *Muntanyes maleïdes* (1993) i per les novel·les *El segle de la llum* (1997), *L'abominable crim de l'Alsina Graells* (1999), *El salvatge dels Pirineus* (2005), *Les senyoretes de Lurdes* (2007) i *Nius* (2011).

La seva darrera novel·la, *Dos taüts negres i dos de blancs*, és la seva obra més personal, on narra un fet que va marcar la seva infantesa i la vida de tots els veïns de la zona: l'assassinat d'una família sencera de masovers, un matrimoni i les dos filles, a Carreu, al Pallars Jussà, l'any 1943.

Pep Coll explica la història a través d'un conjunt de relats biogràfics de les persones que van tenir relació amb el crim. L'autor retrata i detalla de manera precisa la zona, les persones que hi viuen i un conjunt d'històries viscudes al llarg dels anys que perviuen en el record dels habitants de la vall de Carreu.

El gran treball de documentació per part de l'autor fa que la novel·la també sigui un extraordinari retrat del món rural de la segona meitat del segle XX, de fetes com la Guerra Civil, el període de postguerra i del progressiu abandonament de les masies i els pobles més aïllats del Pirineu.

Pep Coll novel·la un crim real que va quedar impune, uns fets terribles que relata d'una manera dinàmica que atrapa el lector des de la primera pàgina. Un llibre de lectura molt recomanable.

www.outletlamparas.com

horari: de 8:30 a 13:30 h. i de 15:00 a 18:45 h.

afores, s/n
25750 Torà (Lleida)

AJUDES TÈCNIQUES PER A LA MARXA (1)

Qui més qui menys, en algun moment de la seva vida, ha hagut d'utilitzar alguna ajuda tècnica a l'hora de caminar. Tot i que n'hi ha moltes i de molt variades, en aquest article ens referirem a les més habituals: bastons anglesos, bastons de puny i caminadors.

Abans de continuar, voldria deixar clar que els bastons que habitualment anomenem croses, en realitat es diuen bastons anglesos o canadencs. De fet, les croses fan referència a aquells bastons que es recolzen a les aixelles i que s'utilitzen en casos molt concrets, sobretot quan es vol descarregar el màxim pes possible a la cama afectada.

Les ajudes tècniques tenen 2 indicacions principals: 1) proporcionar més seguretat i equilibri a l'hora de caminar (i evitar, així, el risc de caigudes) i 2) descarregar o alleugerir la càrrega sobre una articulació malmesa o adolorida.

Tot i que pugui semblar que aquestes ajudes tècniques són senzilles d'utilitzar, convé tenir clar alguns aspectes bàsics que ens poden ajudar a fer-ne un ús adequat.

Alçada

Un dels errors més comuns que observo en els pacients que porten croses, bastó o caminador, és

l'alçada dels mànecs. Tenint en compte la quantitat de gent que els porta mal regulats, podem tenir la temptació de pensar que cal un màster específic per comprendre a quina alçada s'han de posar. Res més lluny de la realitat.

Com a norma general que ens serveix tant pels bastons anglesos, com pels de puny i els caminadors, hem de recordar que, amb el braç estirat al costat del nostre cos, el mànec ens ha d'arribar a l'alçada del canell. Així, quan agafem el mànec, el nostre colze ens quedarà doblegat entre 15 i 30°, cosa que ens permetrà mantenir ben estable el

bastó i, al mateix temps, fer la força necessària.

Sovint, molta gent porta els mànecs més alts del que convindria, cosa que provoca que l'espatlla del braç on portem l'ajuda quedi més elevada. En aquests casos, és freqüent que acabi apareixent molèsties o dolor en aquesta espatlla al cap d'un temps d'estar utilitzant els bastons o el caminador.

En el proper número abordarem altres aspectes com les característiques que han de tenir aquestes ajudes, el costat on cal portar-les i alguns consells més per treure'n el màxim profit.

Albert Alegre Baiget

albertalegre@fisioterapeutes.org

**albert
alegre
baiget**

fisioterapeuta

Consulta i serveis a domicili

Visites concertades

Av. Solsona, 8, altell 6

Torà

Tel. 616 52 66 33

AUTOESCOLA

ROS

Tels. 625 675 150
 973 551 011

c/ Fluvià, 34
 25210 - Guissona
 autoescolarosguissona@hotmail.com

FUNERÀRIA DE TORÀ I COMARCA

J. TORNÉ

Servei permanent 24H
973 39 08 62

Representant **JAUME TARRUJELLA**, Plaça La Font, 10 Tel. 973 47 34 23
TORÀ

Servei de sales de vetlla, trasllats, incineracions, serveis per a totes les companyies d'assegurances i particulars, etc...

Josep Viladrich

Pintura i decoració

c/ Occident, 12
TORÀ

973 473 455 676 088 392

RESOL **SOLSONA**

C/ Sant Nicolau, 4
 Tel. 973.48 04 02
 revelatges@fotoresol.com

- Reportatges professionals FOTO-VIDEO - DVD.
 Demaneu-nos pressupost sense compromís.
- Revelatge de les teves fotografies DIGITALS i analògiques en 1 HORA.
- Tot tipus de serveis fotogràfics i digitals.

FUSTA, ALUMINI I PVC.

Badia

Av. Solsona, 17
 Tel i Fax 973 473 181
 25750 - TORÀ

jbadiamas@arrakis.es

TALLER MECÀNIC **R. R.**

REPARACIÓ I VENDA DE

- COTXES • MOTOS • BICICLETES
- MOTOSERRES • BOMBES D'AIGUA

Carrer Eras, 19
 ☎ (973) 47 33 27
 25750 TORÀ (Lleida)

Tu ets Llobregós
 Fes un regal
 Regala Llobregós
 ...regala't !

Pintura decorativa interior i exterior

Restauració de mobles, portes, persianes, làmpades...

Col·locació de parquet, friso, paper, panells de fusta i panells d'imitació pedra

Josep M^o Tasies
 pintura i decoració

973 473 303 - 620 802 193
 C/ Sant Jaume, 2
 25750. Torà (Lleida)

joanjo84@gmail.com

LES CUINERES DEL LLOBREGÓS

Mònica Matesanz

La Mònica i la seva família van arribar a Ardèvol fa deu anys, i actualment porten el restaurant del poble, Cal Bosch. El seu marit, el Mike, és anglès i li agrada molt la cuina i és per això que sovint ens ensenyen noves receptes de la cuina britànica. És el cas de la recepta d'avui: els ous escocesos. Els ardevolans que ja els han tastat els hi posen molt bona nota!

OUS ESCOCESOS

Ingredients per a 4 persones

4 ous (grossos, de Corral)
275 g de carn picada de porc
1 cullerada de timó fresc picat
1 cullerada de julivert fresc picat
1/2 ceba tendra picada fina
Sal i pebre mòlt
125 g de farina salpebrada
1 ou batut
125 g de pa ratllat

Preparació

Es fan els ous durs: es posen en una olla amb aigua freda i sal i es fan bullir a foc lent durant 9 minuts. A continuació es remullen amb aigua freda i es pelen.

En un bol, es barreja la carn picada amb el timó, el julivert i la ceba tendra i es salpebra generosament.

Es divideix la carn picada en 4 parts iguals i s'aplana sobre una superfície neta, en forma ovalada i d'unes dimensions aproximades de 12 cm de llarg i 7,5 d'ample.

En un plat, es barreja la farina salpebrada amb l'ou batut.

"S'embolica" cada un dels ous durs amb cada part de carn picada, de manera que aquesta quedi repartida homogeniament al voltant de l'ou dur. A continuació es suquen al plat de l'ou i la farina i les acabem d'arrebosar amb el pa ratllat.

S'escalfa en una cassola de fons gruixut oli fins arribar als 100°C aproximadament i s'hi fregeixen aquestes "pilotes" durant 8 o 10 minuts; fins que quedin daurades i cruixents i la carn picada estigui completament cuita.

Es tallen cada un dels ous per la meitat i es poden servir calents o freds. Bon profit!

ELS SOGRES

El pitjor moment de la meua vida no va ser quan em van sortir els primers grans, ni quan em va deixar la meua primera novia, ni quan la Rosa d'Espanya no va guanyar Eurovisió. No. El pitjor moment de la meua vida va ser quan la meua parella em va dir: "Carinyo, avui anirem a sopar a casa dels meus pares, que et volen conèixer".

Jo vaig dir la primera excusa que se'm va passar pel cap: "Vols dir que no és massa aviat? Només fa 6 anys que sortim junts, eh!"

No va servir de res, a les 9 del vespre ja estava trucant al timbre d'una casa desconeguda amb una botella de vi a les mans, extreta d'un lot de Nadal de l'any 98.

Dibuix: Carme Planella

Després de la meua experiència, m'agradaria donar-vos tres consells per si algun dia heu d'anar a sopar a casa dels vostres sogres. Primer de tot, hi heu d'anar amb gana, perquè et fan menjar molt. Tinc un amic que quan ha d'anar a sopar a casa dels sogres no dina. Ni esmorza. Ni sopa. Ni dina. Ni esmorza... I així, fins una setmana sense menjar res!

Es que és acollonant! Tu entres a casa seva normal i surts com el Faleté. Recordo que la sogra em deia "vols un altre caneló, maco?" i jo "No gràcies, ja me n'he menjat 27!!!". Des d'aquell dia jo ja no celebrego Sant Esteve. Fins i tot, la meua novia em va dir "Sergi, et cau un moc del nas". I jo "No és un moc carinyo, és bechamel, que m'està sobreixint per tots els forats del cos!". Coses de les sogres, els agrada que mengis molt. "Ets molt menjador" et diuen. I tu penses "menjador no, tonto sí".

En segon lloc, heu d'estar disposats a respondre

tota mena de preguntes. Anar a sopar a casa dels sogres és com anar a concursar a *Quien quiere ser millonario*, amb la diferència que a casa dels sogres l'únic premi que pots guanyar és una hòstia del pare. Sí, sí, ell es pensa que és el Carlos Sobera! El tio em va dir: "Atenció pregunta", es van baixar els llums del menjador i em diu "Quin futur vols amb la meua filla?"

Opció A: M'hi vull casar i tenir-hi fills.

Opció B: Estic amb ella perquè està bona.

Opció C: Sóc gay i em molen els vídeos de gats del Youtube".

Jo li vaig respondre la A. Ei i sense utilitzar el comodín de la llamada, eh!

Per últim, no aneu mai a cagar al lavabo de casa

dels sogres. Espereu-vos a arribar a casa vostra o cagueu en una gasolinera, però mai a casa d'ells i ho dic per experiència. Clar, després de menjar 27 canelons, 4 galls d'indi farcits de prunes amb tots els bolets de les obagues del Solsonès, 2 daurades amb 1 tona de patates i 1 tortell de pasta de full farcit de nata, el desenllaç és imaginable.

Em vaig dirigir al vàter, vaig seure a la tassa, no em va caldre apretar gaire, vull dir que vaig deixar que actués la força de la gravetat, em vaig fregar i a l'hora de tirar la cadena, em vaig trobar amb la ingrata sorpresa que la

cisterna estava espatllada!!! I de darrere la porta vaig sentir la veu de la mare que em deia "no utilitzis el vàter que la cisterna no va bé".

Ja us podeu imaginar el marrón –mai millor dit–. El sogre i jo intentant desembossar la canonada del vàter dels meus propis cagallons amb guants de làtex i agulles d'estendre roba al nas, la iaia vomitant pel passadís, la sogra trucant l'ambulància, els bombers i els serveis de neteja de l'ajuntament. Estava més avergonyit que la selecció del Brasil després de perdre contra Alemanya.

En conclusió, si aneu a casa dels vostres sogres: amb l'estomac buit, contesteu totes les preguntes que us facin amb decisió i no cagueu mai al seu vàter; crec que podreu tenir una més que agradable trobada familiar.

Sergi Torrecasana

SUDOKU

				8	5			
		9					4	
6		3		4			7	
	3				4			
		6				8	3	
8	4		3		7	5	2	6
3		7	2		8			
		2		5	6	3		
4			9				6	

SOLUCIONS: pàgina 53

El SUDOKU consta de 81 caselles distribuïdes en 9 fileres i 9 columnes dividides en àrees de 3x3. Cal omplir les cel·les buides amb els números de l'1 al 9, sense repetir-ne cap a cap filera, ni a cap columna, ni a cap quadrat de 3x3.

REFRANYS DEL DORMIR

Una hora dorm el gall,	Set, el caminant,
Dos, el cavall,	Vuit, el jubilat,
Tres, el ric,	Nou, el senyor,
Quatre, el que no ho és tant,	Deu, el captaire,
Cinc, el frare,	Onze, el borratxo
Sis, l'estudiant,	I dotze, l'aturat.

TRAVALLENGUA

El dilluns diu al dimarts que vagi a casa del dimecres per preguntar-li al dijous si és veritat que el divendres li havia dit al dissabte que el diumenge era festa.

ENDEVINALLA

És verd i no és de l'hort,
es mareja i no és del mar,
té barbes i no té pell...
No ho saps tu endevinar?

ACUDITS

Un home, molt enfadat, li cridava a la seva muller:

-En aquesta casa, mano jo!
-Ets un babau... i què?
-Com que i què? Doncs que, si no em portes aigua calenta, no puc acabar de rentar els plats. M'entens?

Es troben dos amics i un li diu a l'altre:

-Saps? Em vull divorciar.
-La teva dona t'és infidel, per casualitat?
-No, per costum.

En Jaimito va a l'escola i li pregunta la mestra:

-A veure, Jaumet, diga'm una paraula que tingui cinc "is"...

I el nen respon:

-Vostè em té mania, senyoreta, això és difícilíssim!

-Molt bé! -diu la professora-, què llest que ets! Deu punts per tu i el primer de la classe.

BÀSQUET

El Club Bàsquet Torà acaba una temporada plena d'activitats

Un cop finalitzada la temporada 2013-2014 és moment de fer-ne un resum de com ha anat. La vam engegar a mitjans d'agost passat, amb l'habitual pre-temporada dels equips federats. La imatge de jugadors corrent pel poble era un habitual de cada dia. Per la seva part, els equips dels més petits es van incorporar quan va començar l'escola.

Aquesta temporada s'han federat 4 equips, tant masculins com femenins. Al llarg dels anys, s'ha aconseguit que no només hi haguessin equips masculins sinó que també n'hi haguessin de femenins. Com ja sabeu, els equips estan formats per gent de Torà i les seves contrades.

Des de la Junta del Club s'intenta i es vetlla perquè es puguin realitzar altres activitats fora de la competició federada, és a dir, no només els entrenaments i els partits de lliga. Així, per exemple, per la Festa Major vam celebrar la novena edició del 3x3 de bàsquet al carrer. Hem de dir, que any rere any s'inscriuen més equips, la qual cosa significa que el Club Bàsquet Torà gaudeix d'una vitalitat i una salut imparable.

Aquesta temporada també vam poder ser, per

primera vegada, seu d'una trobada oberta de la RT Lleida, com ja va informar LLOBREGÓS INFORMATIU. En aquesta trobada van participar 28 equips de tota la demarcació de Lleida, de categories des de baby fins a pre-mini.

Al mes de maig, vam celebrar el Memorial Martina, un cap de setmana ple de bàsquet per recordar la figura del nostre amic Jordi Rotés "Martina", que va ser durant molts anys jugador del nostre club, en el primer aniversari de la seva prematura mort. Aquest acte no només va ser una trobada esportiva sinó que va ser un acte emotiu, ple de sentiment i sobretot, de records. Cada any intentarem celebrar-lo per recordar el nostre gran amic i jugador Martina. Esportivament parlant, va ser un torneig de la categoria sènior masculí on hi van participar el C.B. Cervera, el C.B. Solsona, el C.B. Sant Guim i el nostre Sènior. El dissabte van tenir lloc les semifinals i el diumenge la final de consolació i la final. En l'entrega de premis es va voler retre homenatge al Jordi i a la seva família.

I com a cloenda de la temporada es va realitzar un

altre 3x3, aquest va tenir lloc al pavelló. A diferència del 3x3 de Festa Major aquest té un nivell més elevat i un nombre de categories més ampli.

Per finalitzar, volem destacar un fet força important d'aquesta temporada. Després de 8 anys, la Junta fundadora del club deixa pas a una nova Junta. Primer de tot, volem agrair a tots ells la seva feina realitzada durant aquests anys. Un fet ben clar el demostra el trofeu a la constància i abnegació que la Federació Catalana de Basquetbol va entregar a mans de Sergi Torrecasana, representant d'aquesta Junta sortint, que tantes coses ha fet pel Club Bàsquet Torà.

També volem donar les gràcies a tots els col·laboradors i socis que han fet possible, una temporada més, que al Club Bàsquet Torà no se li apagui la veu. En nom de tots els membres de la nova Junta, lluitarem per continuar donant vida al Club de Bàsquet del nostre poble.

Junta Club Bàsquet Torà

**ELECTRICITAT - FONTANERIA
MANTENIMENTS**

Jordi Freixes Torramorell

Casa Renyés - L'Aguda - 25750 - Torà

**Tel. 973 296 128
600 077 349
646 549 249**

j-f-t-renyes@hotmail.com

FUTBOL

El Torà es consolida a Tercera Catalana

Ramon Castellà. - Aquest any el Torà ha complert l'objectiu: consolidar-se a la categoria Tercera Catalana. Ha estat una temporada una mica estranya: al principi, fent un bon joc, els resultats no acompanyaven i la tònica dominant era perdre els punts als últims minuts. Però amb un esperit competitiu i amb la qualitat de la plantilla van remuntar i al final han obtingut la recompensa.

L'equip i l'afició, que ha estat en tot moment al seu costat i envejada pels rivals, han sabut estar en els moments bons i no tan bons.

Per tant, des del Llobregós, agraïm al club i als aficionats del Torà per les alegries que han donat i que un poble de la Vall hagi estat tan dignament representat a Tercera Catalana de futbol.

PÀDEL - TENNIS

Final de curs del Club de Tennis Torà

Redacció.- El diumenge 15 de juny, el Club de Tennis i Pàdel Torà ha celebrat el final de curs. Han estat 28 alumnes que, des de setembre fins a juny, han assistit a les classes d'iniciació, perfeccionament i manteniment. Els alumnes, després de fer una demostració de tot el que han après, han rebut un regal de reconeixement.

La jornada ha acabat amb la final del campionat social de pàdel, amb dos partits força disputats, que al final han guanyat la parella representant de Ponts.

Moltes felicitats a la Junta i als col·laboradors del Club per la gran tasca que estan desenvolupant a Torà envers l'esport de base i esperem que els esportistes puguin obtenir els èxits que es mereixen.

VENDA
INSTAL·LACIÓ
REPARACIÓ
MANTENIMENT

TELECOMUNICACIONS
IMATGE I SO
INFORMÀTICA
TELEFONIA
COMPONENTS
ACCESSORIS

MAGÍ COSCOLLOLA ANDREU

C/. del Vall, 6 Tel./Fax 973 473 350 25750 TORÀ
e-mail: mca@viladetora.net

Solucions als passatemps de la pàgina 49

Endevinalla:

El blat

Sudoku

7	2	4	6	8	5	9	1	3
5	1	9	7	3	2	6	4	8
6	8	3	1	4	9	2	7	5
2	3	5	8	6	4	7	9	1
9	7	6	5	2	1	8	3	4
8	4	1	3	9	7	5	2	6
3	6	7	2	1	8	4	5	9
1	9	2	4	5	6	3	8	7
4	5	8	9	7	3	1	6	2

UNA FOTO PER RECORDAR...

Confirmacions a Torà

Carme Santamaria. - El 12 d'octubre de 1982, quan la majoria ja teníem 14 anys fets ens van convocar al Santuari de l'Aguda per rebre el sagrament de la Confirmació; vam anar acompanyats cada un amb el nostre padrí o padrina de confirmació i allà el senyor bisbe Miquel Moncadas ens va donar la confirmació un a un.

Va ser un dia bonic, en un lloc molt emblemàtic per als toranesos, el nostre Santuari de l'Aguda. Per tots

els que ens vam confirmar va ser un dia especial, feia dos mesos que no ens veíem, perquè havíem començat camins separats després de vuit cursos junts a Torà i vam compartir en un bon ambient amb aire de retrobament aquest acte per rebre la confirmació.

És bonic recordar aquests moments perquè tots érem una colla, tot ho havíem fet junts des de petits i retrobar-nos ens va fer molt feliços.

Qui són?

- 1.- Oswald Romero
- 2.- Josep R. Corbella
- 3.- Imma Prats
- 4.- Josep Pla
- 5.- Bisbe Miquel
- 6.- Antoni Molins
- 7.- Dolors Mases

- 8.- Joan C. Vilaseca
- 9.- Mn. Mariano
- 10.- Pere Molins
- 11.- Rafi Ruiz
- 12.- Josep Feixes
- 13.- M.Àngels Feixes
- 14.- M.Dolors Cases

- 15.- Montse Garcia
- 16.- M.Teresa Vila
- 17.- Joan Masanés
- 18.- Carme Santamaria
- 19.- Ramon Coletes
- 20.- Conxita Feixes
- 21.- Marta Bernaus

JOLONCH MATILLAS, C.B.

CENTRE COMERCIAL

C/ Eres, 14
25750 Torà (Lleida)
Telf. 973473217

C D T

Clínica Dental Torà

Dra. SILVIA ZURITA RODRÍGUEZ
Dr. CHRISTIAN TAYEDA LEMA
Professor de la Universitat de Barcelona

Plaça de la Creu, 13
Tel. 973 47 35 27
25750 TORÀ

Espai disponible
973 473 256

Des de 1928 al seu servei.

VILAMŪ

El teu Marmolista i Magatzem de confiança.

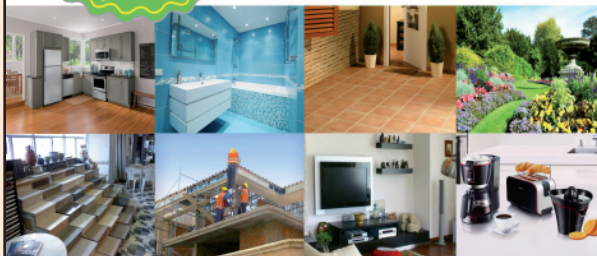

MAGATZEM:

CERÀMICA, GRES I PARQUETS - SANITARI I AIXETAM
MAMPARES - MOBILIARI CUINA I BANYS
ELECTRODOMÈSTICS - OBRA I MATERIALS - PLADUR
FERRETERIA I MAQUINÀRIA - ESTUFES I LLARS DE FOC
PELLET I BRIQUETES - JARDINERIA I COMPLEMENTS
PINTURES I DERIVATS - ZONA OUTLET I MOLT MÉS...

FÀBRICA:

GRANITS I MARBRES - PEDRA I ARTIFICIAL
ART FUNERARI

HORARI

DILLUNS A DIVENDRES: 8:30 A 13:00 - 15:00 A 20:00
DISSABTES: 9:00 A 13:00

CTRA. ANDORRA, 14 - 25750 - TORÀ - LLEIDA

973 473 061

Més de 100 anys fent cuina casolana

Hostal Jaumet
Fundat el 1890

Ctra. Barcelona-Andorra, s/n
Tel. 973 473 077
Fax 973 473 081
25750 - TORÀ (Lleida)
www.hostaljaumet.com
info@hostaljaumet.com

ELECTROINSTAL·LACIONS

MASANÉS

ELECTRICITAT FONTANERIA CALEFACCIÓ
Tel-Fax: 973473200 Plaça del Vall, 34. 25750 TORÀ (Lleida)

- REPARACIÓ GENERAL

- GRUA PERMANENT

- TAXI

Taller TORANÈS d'A. FERRER

COMPRA I VENDA DE VEHICLES NOUS I D'OCASIÓ

Ctra. Andorra S/N Tels.: 973 473 080 - 607 559 909
25750 TORÀ (Lleida)

50^è aniversari
1964 - 2014

"Maqi"

www.casamagi.com

Botiga i venda online

Ara, Casa "Maqi" entra a casa teva

Casa "Maqi" posa al vostre servei la nova botiga online, un espai on podeu comprar els nostres productes elaborats de manera tradicional i amb la qualitat de sempre.

Botiga Plaça de la Creu, 7, 25750 Torà Tel. 973 473 051
email antigacasamagi@gmail.com www.casamagi.com